

บทความวิจัย

เรื่อง ชายรักชายในสังคมจีน ตั้งแต่ ค.ศ.1996 – 2018

โดย

นางสาวจันทน์ เชียงคิ้ว
รหัสนักศึกษา 05580719

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อบทความวิจัย	เรื่องชายรักชายในสังคมจีน ตั้งแต่ ค.ศ. 1966 – 2018
ผู้เขียน	นางสาวจันทนี เชียงคิ้ว
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพร ภู่งศ์พันธุ์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่อง “ชายรักชายในสังคมจีน ตั้งแต่ ค.ศ. 1966 – 2018” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ภูมิหลังกลุ่มชายรักชายในสังคมจีนว่ามีในลักษณะอย่างไร และศึกษาปัจจัยที่ทำให้คนจีนบางกลุ่มไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย

ผลการศึกษาพบว่าการมีอยู่ของชายรักชายในสังคมจีนมีมาอย่างยาวนาน แต่ไม่สามารถเปิดเผยได้เพราะไม่ได้รับการยอมรับทั้งทางด้านกฎหมายและด้านจารีตประเพณีทางสังคม แม้ว่าปัจจุบันคนจีนบางกลุ่มจะสามารถเปิดใจยอมรับกลุ่มชายรักชายได้ด้วยยุคสมัย ค่านิยมและแนวคิดที่เปลี่ยนไป แต่ก็ยังคงเป็นส่วนน้อย โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดของกลุ่มคนที่ไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย มี 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยแรกการรับแนวคิดและลัทธิขงจื้อ สังคมของจีนปลูกฝังให้มีทัศนคติต่อเรื่องเพศว่ามีเพียงเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น และการได้รับอิทธิพลจากแนวคิดขงจื้อที่เคร่งครัดในเรื่องการมีทายาทสืบทอดตระกูล ปัจจัยที่สอง คือ การที่ตะวันตกเข้ามาในประเทศจีน จนถึงยุคปฏิวัติวัฒนธรรม ส่งผลให้ได้รับอิทธิพลความคิดทางด้านศาสนาคริสต์และการแพทย์สมัยใหม่ที่ไม่ยอมรับชายรักชาย ในปี 1996 เกิดการกำจัดแนวคิดที่ขัดต่อหลักการของเหมา เจ๋อตุง รวมไปถึงข้อห้ามที่เข้มงวดของทางการเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ ปัจจัยที่สาม คือ ความคิดเชิงลบการเป็นชายรักชายต้องได้รับการบำบัด ปัจจัยที่สี่ คือ นโยบายของรัฐที่ปิดกั้นชายรักชาย โดยไม่ต้องการให้กล่าวถึงชายรักชายและไม่ต้องการให้กลุ่มชายรักชายมีตัวตนในสังคมจีน

คำสำคัญ : ชายรักชาย, สังคมจีน, ลัทธิขงจื้อ

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่อง ชายรักชายในสังคมจีน ตั้งแต่ ค.ศ.1996 – 2018 เป็นส่วนหนึ่งของ
รายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ดร.วรพร ภู่งศ์พันธุ์อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย อาจารย์ ดร.เพชรดา ชุนอ่อน และ
อาจารย์ ดร.พิภู บุซบก ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไข
ข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้า
ขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อนๆ ที่คอยให้ความ
ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วง
ไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด
ประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

จันทน์ เชียงคิ้ว

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญรูปภาพ.....	ง
ชายรักชายในสังคมจีน ตั้งแต่ ค.ศ.1966 – 2018.....	1
บรรณานุกรม.....	22
ประวัติผู้วิจัย.....	26

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1 ชายหนุ่มกำลังจิบชาและมีเพศสัมพันธ์กัน ภาพวาดชายรักชายบนผ้าไหมจีน	6
ภาพที่ 2 ผู้หญิงกำลังสอดแนมคู่รักที่เป็นชายรักชาย.....	6

ชายรักชายในสังคมจีน ตั้งแต่ ค.ศ.1966 – 2018

บทนำ

สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก กว่า 1,400 ล้านคน ในกลุ่มประชากรนี้มีกลุ่มคนที่หลากหลายชาติพันธุ์ ในกลุ่มคนที่หลากหลายชาติพันธุ์นี้มี เพศชาย เพศหญิงและเพศที่สามอยู่ในสังคม หนึ่งในกลุ่มคนที่หลากหลายวิถีทางเพศ (Sexual Orientation) ก็มีเกย์หรือกลุ่มชายรักชายซึ่งในสังคมจีนเป็นสิ่งต้องห้ามและไม่เป็นที่ยอมรับ เพราะขัดแย้งกับความเชื่อวัฒนธรรม คำสั่งสอนของลัทธิขงจื้อที่ครอบงำสังคมจีนมากกว่า 2,000 ปี ลัทธิขงจื้อมีคำสั่งสอนสำคัญสูงสุดในการจัดระเบียบและวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ซึ่งคำสั่งสอนดังกล่าวระบุบทบาทของผู้หญิงและผู้ชายไว้อย่างชัดเจน การมีอยู่ของกลุ่มชายรักชายไม่เพียงแต่ขัดแย้งกับลัทธิขงจื้อแต่รวมถึงปรัชญาของลัทธิเต๋า ที่มีแนวคิดสำคัญ คือ คู่ตรงข้าม หรือ "หยิน - หยาง" ซึ่งหมายถึงธรรมชาติที่เป็นคู่ตรงกันข้าม มืด - สว่าง เย็น - ร้อน หญิง - ชาย เป็นสิ่งที่ธรรมชาติสร้างมาคู่กัน ดังนั้นการมีอยู่ของสิ่งที่ผิดแผกไปจากความเชื่อจึงถูกมองว่าผิดปกติและไม่สามารถเป็นที่ยอมรับได้

ในปัจจุบันกลุ่มคนที่เป็นเพศที่สามในสังคมจีนไม่ได้รับการยอมรับ ในกลุ่มคนเพศที่สามนี้มีทั้งชายรักชาย หญิงรักหญิง แต่สำหรับการศึกษาเน้นการศึกษาเฉพาะชายรักชาย ซึ่งมีกรณีศึกษาที่สามารถพบได้จากแหล่งข่าว หรือบทความต่างๆที่ยอมรับการมีอยู่ของความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย ไม่ได้ ยกตัวอย่างข่าวจากเว็บไซต์ NOW26 รายงานว่า

“ จีนแบนเนื้อหาเกย์ ห้ามทีวีฉายฉากคู่รักเพศเดียวกัน สมาคมอุตสาหกรรมการผลิตละครโทรทัศน์จีน เผยกฎระเบียบใหม่บนเว็บไซต์ ที่ระบุว่าห้ามให้โทรทัศน์ออกอากาศฉากที่แสดงความสัมพันธ์และพฤติกรรมที่ "ผิดปกติ" อย่าง ความรักในเครือญาติ ความสัมพันธ์เพศเดียวกัน การเปียงเบนทางเพศ และความรุนแรงทางเพศ การเคลื่อนไหวนี้เกิดขึ้น หลังซีรีส์ที่บอกเล่าความรักระหว่างนักเรียนชายเรื่อง "แอดดิกเท็ด เฮโรอิน" ที่เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์สตรีมมิงวิดีโอจีนได้รับความนิยมอย่างสูง จนเรียกผู้ชมได้เป็นจำนวนมาก แม้ความรักเพศเดียวกันได้รับการถอนจากรายชื่ออาการป่วยทางจิตของจีนเมื่อปี 2001 แล้ว แต่การเคลื่อนไหวนี้ คาดว่าจะทำให้สถานการณ์ของชาวสิ่วจิ้งในจีนแย่ลง และแม้ สังคมจีนยอมรับคนกลุ่มนี้มากขึ้น แต่ครอบครัวจำนวนมากก็ยังไม่เปิดใจ เพราะมองว่าบุตรหลานมีหน้าที่สืบทายาท โดยข้อมูลของสถาบันวิจัย "พิว" ในสหรัฐเผยว่า ประชากรจีนจำนวนกว่า61% ยังไม่สามารถรับไม่ได้กับความรักของคนเพศเดียวกัน...”

(<http://www.now26.tv/view/html>, 2018)

จากข้อความข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าชายรักชายถูกกดให้อยู่ภายใต้การจัดระเบียบของรัฐ และยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมอย่างเปิดกว้าง มีการออกระเบียบห้ามสถานีโอโทรทัศน์ผลิตละครที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศและกลุ่มรักร่วมเพศ ห้ามออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์รวมทั้งห้ามออกอากาศทางสื่อออนไลน์ ที่ผ่านมามีละครออนไลน์หลายเรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักชายถูกระงับออกอากาศ แม้กระทั่งดาวนโพลด์เนื้อหาทางอินเทอร์เน็ตก็ถูกสั่งระงับภายในเวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง คำถามที่น่าสนใจอยู่ที่ว่าแม้ว่าปัจจุบันสังคมโลกจะเปิดกว้างและยอมรับกลุ่มคนที่เป็นเพศที่สามมากขึ้น แต่เพราะเหตุใดคนจีนบางกลุ่มจึงยังไม่สามารถเปิดใจยอมรับเรื่องเพศที่สามได้ทั้งๆที่กลุ่มชายรักชายมีมาแต่ยาวนานในสังคมจีน ในหน้าประวัติศาสตร์หลายพันปีของจีน ปรากฏกลุ่มคนรักร่วมเพศมากมายแม้กระทั่งในราชวงศ์จีน ในอดีตฮ่องเต้ ชั้นที่ ขุนนาง นักปราชญ์ หลายคนเป็นกลุ่มตัดแขนเสื้อหรือกลุ่มชายรักชาย โดยมีบันทึกในประวัติศาสตร์ว่าฮ่องเต้หลายพระองค์เคยมีสัมพันธ์ลึกซึ้งกับชั้นที่ หรือแม้แต่ตำนานความรักที่เป็นที่มาของคำว่าตัดแขนเสื้อของฮ่องเต้ฮั่นไต้ (ครองราชย์ 7-1 ปีก่อนคริสตกาล) กับชายคนรักตงเสียน รวมทั้งหลักฐานการพบในภาพเขียนจีนโบราณที่แสดงถึงการมีรสนิยมทางเพศระหว่างชายกับชาย

หลังการปฏิวัติจีนในปี 1912 ขบวนการชาตินิยมจีนมองว่าพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน เป็นพฤติกรรมอันเสื่อมทรามของราชสำนัก ต่อมาในปี 1949 ภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์ การเป็นเพศที่สามแม้จะไม่ถูกจัดให้เป็นอาชญากรรมอย่างชัดเจน แต่ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มคนที่เป็นอันตรายเพราะรัฐมองว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และมีความผิดมีการกำหนดโทษและกวาดล้างกลุ่มเพศที่สามอย่างรุนแรง หลังการเรืองอำนาจของพรรคคอมมิวนิสต์จีน เรื่องราวความรักของกลุ่มชายรักชายกลายเป็นประวัติศาสตร์ที่ถูกทำให้ลืม ส่วนคนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศถูกสังคมจัดให้เป็น "ผู้มีความผิดปกติทางจิต" ต้องรับการบำบัดอาการ โดยใช้วิธีการที่รุนแรง ทั้งการช็อตไฟฟ้า ฉีดยา กักขัง ทำร้ายร่างกาย รวมถึงการใช้วาจารุนแรงในเชิงเหยียดหยามเพศที่สามอีกด้วย

จนกระทั่งปี 1997 เมื่อประเทศจีนเปิด คนจีนเริ่มยอมรับเอาวัฒนธรรมของสากลมากขึ้น สังคมจีนก็หันมาทบทวนเกี่ยวกับเรื่องนี้ใหม่ เริ่มต้นจากการถอด "พฤติกรรมรักร่วมเพศ" ออกจากประมวลกฎหมายอาญาที่กำหนดโทษให้ผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความผิด ตามกฎหมายในฐานะเป็นอันตรายในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม (ค.ศ. 1966 - 1976) อย่างไรก็ตามความรักของเพศที่สามก็ยังคงไม่เป็นที่ยอมรับจากกลุ่มคนบางกลุ่มในสังคมโดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุไปจนถึงวัยกลางคน แม้แต่คนในครอบครัว กลุ่มชายรักชายในจีนถือเป็นปัญหารุนแรง และด้วยเหตุที่สังคมจีนมีความอนุรักษ์นิยมสูง จึงทำให้คนรักร่วมเพศ 70 - 90 เปอร์เซ็นต์ ตัดสินใจแต่งงานกับผู้หญิง ด้วยเหตุโดนบังคับจากครอบครัว หรือได้รับความกดดันจากสังคมและสภาพแวดล้อม ส่วนใหญ่มักเกิดปัญหาครอบครัวขึ้นในภายหลังการแต่งงานและมีบุตร

ดังนั้นวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้มี 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาภูมิหลังกลุ่มชายรักชายในสังคมจีน และเพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้คนจีนบางกลุ่มไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย

หลักฐานชายรักชายในสังคมจีนก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 20

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่ยาวนานนับพันปี มีธรรมเนียมการปฏิบัติและวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมา ไม่ว่าจะเป็นธรรมเนียมการรับประทานอาหาร การแต่งกาย พิธีกรรมต่างๆ หรือแม้แต่การหาคู่ครองเพื่อมีทายาทสืบสกุลของคนจีน และยังมีสิ่งหนึ่งที่มีอยู่ในสังคมจีน แต่ถูกปกปิดไว้เพราะเป็นเรื่อง “ต้องห้าม” คือ “รักร่วมเพศ หรือชายรักชาย” แต่เนื่องจากหลักฐานที่ค่อนข้างกระจัดกระจาย ดังนั้นจึงจะนำเสนอตัวอย่างจากหลักฐาน 3 ชิ้น คือ

1. หลักฐานจากตำนานและวรรณกรรม

ในยุคชุนชิวที่นครรัฐเว่ย (403 – 225 ก่อนคริสต์ศักราช) เจ้านครรัฐมีพระนามว่า เว่ยหลิงกิง พระองค์ทรงโปรดขันทีคนหนึ่ง มีชื่อว่า จื่อเสี่ย ทรงคลอเคลียกันไม่ห่าง ในการเสด็จประพาสคราวหนึ่งจื่อเสี่ยได้กินลูกท้อแล้วรู้สึกมีรสชาติอร่อยดีจึงส่งลูกท้อที่กินเหลือนั้นให้เว่ยหลิงกิงรับไปเสวยต่อ การกระทำเช่นนี้นับว่าเป็นเรื่องเสียมารยาทมาก โดยเฉพาะเมื่ออยู่ต่อหน้าคนจำนวนมาก แต่เว่ยหลิงกิงไม่ทรงพิโรธ กลับรับลูกท้อนั้นมาเสวยต่อหน้าข้าราชการบริวาร พร้อมกับตรัสว่าจื่อเสี่ยช่างมีน้ำใจต่อพระองค์เหลือเกินที่ได้กินของดีๆ แล้วก็ยังเหลือไว้ให้พระองค์เสวยด้วย ตั้งแต่นั้นมาคำว่า “แบ่งลูกท้อ” จึงกลายเป็นสำนวนอย่างหนึ่งที่หมายความถึงเรื่องความรักของผู้ชายที่ผิดปกติ (อดุลย์รัตน์เกษม, 2005)

อีกตำนานหนึ่งในสมัยกั๋ว (403 – 221 ก่อนคริสต์ศักราช) คือสมัยรัฐสงครามต่อจากยุคชุนชิว วูยอ่องหรือวูยหวาง เจ้านครรัฐวูยทรงโปรดปรานขันทีชื่อ หลงหยางจวน ในการเสด็จประพาสคราวหนึ่งวูยอ่องทรงเพลินกับการตกปลามาก เมื่อตกปลาตัวใหม่ขึ้นมาได้อีกพระองค์ก็โยนปลาตัวเก่าที่ตกมาได้ก่อนนั้นทิ้งไป ทำอย่างนี้อยู่นาน ครั้นได้ยินเสียงร้องไห้จากหลงหยางจวนขันทีคนโปรด กล่าวว่า ตนคงมีสภาพเหมือนปลาในไม่ช้า ที่วูยอ่องตกตัวใหม่ได้แล้วก็โยนเขาทิ้งไปเหมือนกัน วูยอ่องจึงตรัสสอบถามประโลมว่าไม่มีทางที่พระองค์จะทำอย่างนั้นแน่นอน พร้อมกับรับสั่งเป็นประกาศิตว่าห้ามผู้หญิงหรือขันทีมาถวายอีก ผู้ฝ่าฝืนมีโทษประหารสถานเดียว (จารุวรรณ สังฆะจารย์, 2019)

เรื่องที่เลื่องชื่อที่สุดในราชวงศ์และถูกบันทึกไว้อย่างเป็นทางการ คือ ตำนานรักตัดแขนเสื้อของจักรพรรดิฮั่นไต้ (ครองราชย์ 7-1 ปีก่อนคริสตกาล) กับชายคนรักตงเสียน เนื่องด้วยความรักของจักรพรรดิฮั่นที่รักตงเสียนมาก เล่ากันว่าในยามเช้าของวันหนึ่งเมื่อจักรพรรดิฮั่นไต้ต้องเสด็จว่าราชการแต่ตงเสียนนอนทับชายแขนเสื้อของพระองค์อยู่ พระองค์จึงมีรับสั่งให้ขันทีตัดแขนเสื้อของ

พระองค์เพื่อให้ตงเสียนสามารถนอนหลับต่อได้อย่างสบาย พระองค์จึงสามารถออกไปว่าราชการได้อย่างหมดห่วง (<https://www.spokedark.tv/posts/love-story/>, 2017) นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวในสนามรบที่เคร่งเครียดเหล่าแม่ทัพนายกองมักคลายเครียดระบายกำหนดโดยใช้บริการจากเด็กผู้ชายในกองทัพเพราะในกองทัพไม่มีผู้หญิง

ในวรรณกรรม “สามก๊ก” ซึ่งเป็นเค้าโครงจากเรื่องจริงจากประวัติศาสตร์จีนใน ค.ศ.220 – ค.ศ. 280 กล่าวถึง เล่าปี่ กวนอูและเตียวหุย ได้ร่วมสาบานตนเป็นพี่น้องและร่วมปราบกบฏโจรโพกผ้าเหลือง รวมทั้งการแย่งและช่วงชิงอำนาจความเป็นใหญ่ในช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นของก๊กต่าง ๆ (<http://www.thaisamkok.com>, 2017) วรรณกรรมของเรื่องนี้ในปัจจุบันนักวิชาการและผู้สนใจส่วนหนึ่งวิเคราะห์เรื่องความรักระหว่างเล่าปี่กับจูล่งว่าไม่ใช่ความสัมพันธ์อันที่เพื่อนร่วมรบแต่เป็นความรักระหว่างบุรุษด้วยกัน จะเห็นได้จากบทหนึ่งจากวรรณกรรมสามก๊กฉบับภาษาอังกฤษของ Charles Henry Brewitt-Taylor ตอนหนึ่งว่า

“ The farewell between Liu Pei and Chao Yun was affecting.

การลาจากกันระหว่างเล่าปี่กับจูล่งนั้นสะท้อนอารมณ์ยิ่งนัก

They held each other's hands a long time, their eyes

ทั้งสองกุมมือของอีกฝ่ายอย่างเนิ่นนาน ตาของพวกเขา

Streaming with tears, and could not tear themselves apart.

เต็มไปด้วยน้ำตาที่หลั่งไหล และไม่อาจแยกตัวเขาออกจากกันและกัน

Both man wept freely as they separated.

ทั้งสองร้องไห้อย่างหนักราวกับเสียสติ ทันทีที่พรากจากกัน...” (<http://topicstock>

/library/topicstock/2006/05/K4410026/K4410026.html, 2006)

ความดังกล่าวในข้างต้นได้รับการสันนิษฐานว่าเล่าปี่และจูล่งมีความสัมพันธ์ไปเนเชิงชายรักชายจากนักอ่านหลายคนทีวิเคราะห์พฤติกรรมที่เกินไปกว่าที่ผู้ชายออกสามศอกปกติจะปฏิบัติต่อกัน เพราะเคยนอนร่วมเตียงแล้วเอากายกักันจึงทำให้นักอ่านตีความไปเนเชิงความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย

2. หลักฐานจากภาพวาด

นอกจากตำนานและวรรณกรรมที่กล่าวไปแล้วข้างต้น การรักร่วมเพศยังปรากฏในสังคมจีนในภาพเขียนต่างๆด้วย ดังภาพที่ 1 ซึ่งเป็นภาพเขียนบนผ้าไหม สมัยราชวงศ์ซิง (ค.ศ.1644 – ค.ศ.1911) เป็นภาพชายหนุ่มกำลังจิบชาและมีเพศสัมพันธ์กัน

ภาพที่ 1 ชายหนุ่มกำลังจีบสาวและมีเพศสัมพันธ์กัน ภาพวาดชายรักชายบนผ้าไหมจีน, ราชวงศ์ซิง ที่มา : https://en.wikipedia.org/wiki/Homosexuality_in_China

ภาพที่ 2 เป็นภาพในสมัยราชวงศ์ซิงเช่นกัน เป็นภาพหญิงสาวกำลังสอดแนมคู่รักที่เป็นชายรักชาย เป็นหลักฐานยืนยันได้เป็นอย่างดีว่าเรื่องชายรักชายมีมาอย่างยาวนานแล้วในสังคมจีน ดังตัวอย่างภาพเขียน 2 ภาพข้างต้นในสมัยราชวงศ์ซิง

ภาพที่ 2 ผู้หญิงกำลังสอดแนมคู่รักที่เป็นชายรักชาย ภาพในสมัยราชวงศ์ซิง ที่มา : https://en.wikipedia.org/wiki/LGBT_history

3. หลักฐานจากอุปรากรจีน

จิว หรือ อุปรากรจีน (Chinese opera) เป็นการแสดงที่ผสมผสานการขับร้องและการเจรจา ประกอบกับลีลาท่าทางของนักแสดงให้ออกเป็นเรื่องราว โดยนำเหตุการณ์ต่าง ๆ ในพงศาวดารและประวัติศาสตร์มาดัดแปลงเป็นบทแสดง รวมทั้งยังมีการนำเอาความเชื่อทางประเพณีและศาสนาเข้าไปผสมผสานกับการแสดงจิวด้วย เดิมประเทศจีนมีจิวราว 300 กว่าประเภท ส่วนใหญ่จะเป็นจิวท้องถิ่น ส่วนจิวระดับประเทศ เช่น จิวปักกิ่ง, จิวเส้าซิง, จิวเหอหนัน และจิวกวางตุ้งนั้น จิวปักกิ่งมีชื่อเสียงมากที่สุด ถือเป็นตัวแทนจิวประจำชาติจีน มีลักษณะพิเศษคือการใช้ผู้ชายแสดงเป็นผู้หญิง เพราะในสมัยชิงเกาจง (เฉียนหลงฮ่องเต้) กำหนดให้อุปรากรปักกิ่ง เป็นศิลปะชั้นสูงและระบบศักดินา (<http://chinesedots.blogspot.com/2009/10/blog-post.html>, 2009) ที่กำหนดว่าชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) ผู้หญิงจึงถูกห้ามไม่ให้ทำกิจกรรมตั้งแต่การเมืองไปจนถึงการแสดงบนเวที นักแสดงทั้งหมดต้องเป็นผู้ชายเท่านั้น นั่นจึงเป็นเหตุผลว่าทำไมเด็กหนุ่มจะต้องปฏิบัติตนในทางที่สับสนต่อเพศของตัวเอง ผู้ชายที่แสดงเป็นตัวนางพัฒนาบทบาทตัวนางอย่างดีและเป็นระบบสืบต่อมาจนถึงยุคต้นศตวรรษที่ 20 จึงอนุญาตให้ผู้หญิงแสดงได้ แต่ถึงอย่างไรธรรมเนียมการนิยมใช้เพศชายมาแสดงเป็นตัวนางก็ยังคงมีอยู่ และยึดถือแนวทางการร้องและแสดงของบทตัวนางที่ใช้ผู้ชายแสดงเป็นแม่แบบในการแสดงจิวปักกิ่งต่อมา แต่ในปัจจุบันนิยมใช้ผู้เล่นเป็นผู้หญิง เพราะคนจีนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย โดยให้เหตุผลว่าผู้หญิงควรใช้ผู้หญิงแสดง ไม่ควรให้ผู้ชายแสดงบทบาทเป็นผู้หญิงอีกต่อไป เพราะการแสดงบนเวทีที่ดูเหมือนผู้หญิงจริงในทุกด้าน ไม่ว่าจะป็นกริยาท่าทาง หรือการใช้น้ำเสียง ทำให้หลายคนเชื่อว่าผู้ชายที่แสดงเป็นผู้หญิงมีความอ่อนแอในชีวิตจริงและมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตที่น่าสนใจว่าภาพยนตร์ต่างๆที่สร้างขึ้นเกี่ยวกับอุปรากรจีน มักมีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักชายสอดแทรกอยู่เสมอ เช่น เหมยหลันฟาง ร้องรักก้องโลก (Forever enthralled) หลายแผ่นดิน แม้อาลัย ก็ไม่ลืม (Farewell my concubine) เป็นต้น ในแวดวงวิชาการ Huang Zaimin นักวิจัยแห่งปักกิ่งโอเปร่า (ค.ศ.2000) กล่าวว่า ผู้คนชอบสิ่งที่เป็นธรรมชาติมากกว่าสิ่งประดิษฐ์ "ผู้ชายที่แสดงเป็นผู้หญิง" เป็นสิ่งที่ผิดปกติ การหายไปของการแสดงที่ใช้ผู้ชายแสดงเป็นผู้หญิงเป็นสิ่งถูกต้องแสดงถึงการคำนึงถึงมนุษยธรรมแม้การแสดงดั้งเดิมของอุปรากรจีน คือการใช้ผู้ชายแสดงเป็นผู้หญิงแต่ในปัจจุบันกลับถูกต่อต้านและไม่เป็นที่นิยมอีกต่อไปสำหรับคนจีน (http://en.people.cn/english/200011/16/eng20001116_55322.html, 2000) แต่ก็ยังมีการอนุรักษ์ไว้เนื่องจากการแสดงนี้เป็นที่นิยมสำหรับชาวต่างชาติ ดังนั้นเมื่อแสดงให้คนจีนดูมักใช้ตัวละครที่เป็นผู้หญิงและใช้ตัวแสดงผู้ชายเพื่อดึงดูดผู้ชมที่ไม่ใช่คนจีน

จากหลักฐาน 3 ประการข้างต้นจะเห็นได้ว่าการรักร่วมเพศเป็นเรื่องที่มีมาอย่างยาวนานในประเทศจีนและรับรู้โดยทั่วกัน ก่อนที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงจากการเข้ามาของชาติตะวันตกในศตวรรษที่ 19 เนื่องจากจารีตศีลธรรมรวมถึงข้อห้ามทางศาสนา ความเป็นชายรักชายเป็นสิ่งผิดบาป

จนถึงขั้นมีกฎหมายขึ้นมาควบคุม ในโลกตะวันตกคริสตจักรมีอิทธิพลสำคัญในการกำหนดวิถีชีวิตของผู้คนในสังคม (<https://themomentum.co/gay-scene-20th-century/>, 2018) และเมื่อตะวันตกเข้ามาในประเทศจีนทำให้แนวความคิดต่อต้านชายรักชายมากยิ่งขึ้น รายงานของ The Guardian กล่าวว่า หลังการปฏิวัติจีนในปี 1912 ขบวนการชาตินิยมจีนสมัยนั้นมองว่าพฤติกรรมรักเพศเดียวกันถือเป็นวิถีปฏิบัติอันเสื่อมทรามของราชสำนัก (Zachary Zane, 2016) ขณะที่งานศึกษาชิ้นหนึ่งของมหาวิทยาลัยซัสเกตเชวัน (University of Saskatchewan) ระบุว่าหลังการปกครองภายใต้ระบอบคอมมิวนิสต์ในปี 1949 ชายรักชายถูกจัดให้เป็นอาชญากรรม มีการออกประมวลกฎหมายอาญาที่กำหนดโทษให้ผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความผิด และห้ามมีความสัมพันธ์รักร่วมเพศในสาธารณรัฐประชาชนจีน ทำให้ในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรมชายรักชายถูกกวาดล้างอย่างรุนแรง (Don Cochrane, 2013) จนกระทั่งในปี 1997 จีนเริ่มเปิดรับความเป็นสากลและรับวัฒนธรรมสากลของโลก ได้เริ่ม “การถอดพฤติกรรมรักร่วมเพศ” ออกจากประมวลกฎหมาย และต่อมาในปี 2001 ก็ได้ถอดถอน “พฤติกรรมรักร่วมเพศ” ออกจากเอกสาร “มาตรฐานการแบ่งประเภทและวินิจฉัยอาการจิตเภทของประเทศจีน” (J.T. Quigley, 2014)

เท่าที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่าจักรพรรดิจีนหลายพระองค์ที่มีความสัมพันธ์แบบชายรักชาย ไม่ได้เป็นที่ยอมรับมานานแล้วได้ถูกโต้แย้ง โดยความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เป็นที่รู้จักในหมู่คนทั่วไปแต่ไม่ได้รับการกล่าวถึง เพราะเป็นสิ่งต้องห้าม และไม่สามารถเปิดเผยตัวตนหรือรสนิยมทางเพศอย่างอิสระได้ เมื่อพิจารณาแล้วความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชายในช่วงก่อนศตวรรษที่ 19 มีความอ่อนคลาย ไม่ได้ถูกห้ามหรือปราบปรามอย่างรุนแรงเช่นในช่วงศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา ที่มีการตรากฎหมายบังคับและกวาดล้างอย่างรุนแรง

ประเภทของชายรักชาย

ศัพท์บัญญัติราชบัณฑิต สาขาแพทยศาสตร์ ให้ความหมาย homosexual ว่า “รักร่วมเพศ” หมายถึง พฤติกรรมทางเพศหรือความสนใจของคนในเพศเดียวกัน มีเพศสัมพันธ์หรือความรักกับบุคคลเพศเดียวกัน และยังสามารถแสดงออกทางสังคมโดยยึดจากความชอบ และแสดงกริยาหรือพฤติกรรมไม่ตรงกับเพศสภาพโดยกำเนิด โดยสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศในทางวิทยาศาสตร์ปัจจุบันยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้

ปัจจุบันกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศถูกจำแนกออกเป็นหลายกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็น กลุ่มชายรักชาย หญิงรักหญิง อย่างไรก็ตามความหลากหลายทางเพศนั้น รวมถึงผู้ที่มีรสนิยมรักทั้งสองเพศด้วย แต่ในบทความนี้ผู้วิจัยจะเลือกศึกษาในกลุ่มชายรักชาย โดยจะจำแนกกลุ่มชายรักชายในประเทศจีน โดยแบ่งตามพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตและแบ่งตามรสนิยมทางเพศ (jack bass, 2003)

แบ่งตามพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต

1. **Out Totally** คือ กลุ่มชายที่ยอมรับการเป็นชายรักชายของตนเองอย่างสมบูรณ์แบบ โดยจะแสดงออกให้เห็นว่าตนเองเป็นชายรักชายอย่างเปิดเผยแก่ทุกคน ทุกสถานที่ ทุกเวลา และพร้อมที่จะนำเสนอความเป็นชายรักชายของตนเองแก่สาธารณะชนด้วยความภาคภูมิใจ ซึ่งในกลุ่มนี้ บางคนก็แสดงออกในลักษณะคล้ายกับเพศหญิง ซึ่งชายรักชายกลุ่มนี้มีจำนวนน้อยมากในประเทศจีน หากมีก็จะเป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับ

2. **Out To All** คือ กลุ่มชายที่ยอมรับการเป็นชายรักชายของตนเองแบบสมบูรณ์แบบอีก กลุ่มหนึ่ง แต่ไม่พร้อมที่จะนำเสนอตัวเองมากเท่ากลุ่ม Out Totally กล่าวคือ เขายอมรับตนเองว่าเป็นชายรักชาย แต่ไม่เปิดเผยตนเองในที่สาธารณะ เป็นกลุ่มคนที่สามารถดูออกกว่าเป็นชายรักชายได้จากภายนอก และไม่ปฏิเสธการเป็นชายรักชาย โดยกลุ่มนี้คนจีนจะไม่สามารถดูออกกว่าเป็นกลุ่มชายรักชายด้วยแนวคิดที่เชื่อว่าเพศมีแค่ 2 เพศเท่านั้น คือ เพศชายและเพศหญิง

3. **Out To Some People** คือ ชายที่แสดงออกโดยเลือกสถานการณ์ สถานที่ และบุคคล ไม่ได้แสดงออกชัดเจน รู้จักคาดการณ์สถานการณ์และการยอมรับของคนแวดล้อมและเลือกปริมาณในการ แสดงออกในระดับที่คิดว่าคนเหล่านั้นจะรับได้ หรือในบางกรณีก็จะปิดบังตัวตนของตนเอง หากตกอยู่ในสถานการณ์ที่จำเป็น ส่วนใหญ่กลุ่มนี้ในจีนจะเป็นกลุ่มที่เลือกแสดงออกเฉพาะสถานที่ที่มีกลุ่มชายรักชาย เช่น กลุ่มชายรักชายในสถานศึกษา สถานบันเทิงที่เป็นสถานที่เฉพาะกลุ่ม เป็นต้น

4. **Out To All But Family or/and At Work** คือ กลุ่มชายที่กล้าแสดงออกกับทุกคน แต่จะไม่แสดงออกให้คนในครอบครัว หรือว่ากลุ่มคนในที่ทำงานเดียวกันรับรู้โดยเด็ดขาด ซึ่งกลุ่มชายรักชายกลุ่มนี้มีอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศจีน โดยสาเหตุมาจากความจำเป็นและครอบครัวที่ไม่สามารถยอมรับได้ และอาจส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงานได้

5. **Out To None** คือ กลุ่มชายที่ไม่แสดงออกเลย และกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดในประเทศจีน ชายกลุ่มนี้มักได้รับแรงกดดันและความคาดหวังทั้งจากครอบครัว ที่ทำงาน และเพื่อน ที่จะต้องเป็นผู้ชายตามเพศที่มีมาแต่กำเนิด ไม่สามารถเผยความในใจให้ใครได้ล่วงรู้หรือถ้ามีก็น้อยคนมาก ต้องหลบซ่อน ในบางครั้งบางคนก็ต้องอดทนจนกว่าจะมีการมีงานทำถึงจะแยกออกมาจากสังคม เดิมๆ แล้วค่อยเปิดเผยตัวภายหลัง แต่ในบางกรณีซึ่งมีเยอะมากในประเทศจีนโดยจะเห็นได้จากข่าวทั่วไป คือ การจำยอมทำหน้าที่เป็นลูกชายของครอบครัวและต้องแต่งงานมีบุตร และแอบไปมีสัมพันธ์กับชายอื่นลับหลังครอบครัว จนทำให้มีการรวมตัวกันบนเว็บไซต์ชื่อ “บ้านของภรรยาเกย์” ของผู้หญิงจีนที่มีสามีเป็นกลุ่มชายรักชาย

แบ่งตามรสนิยมทางเพศ

1. **ชายรักชาย** หรือ “เกย์” ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

1.1 **ผู้ชายที่กระทำ** คือ จะมีความสัมพันธ์กับผู้ชายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น โดยดูออกกว่าใครเป็นคนกลุ่มนี้ยากมาก เพราะปัจจุบันมีชายที่เป็นเมโทรเซ็กซวล (metrosexual มาจาก

ศัพท์ 2 คำ ที่นำมารวมกัน คำแรกคือคำว่า “Metropolitan” ที่มีความหมายตรงกับคำว่าเมือง เมื่อนำมาใช้ในคำว่า “Metro sexual” ก็หมายถึงว่า ผู้ชายที่ใช้ชีวิตในรูปแบบสังคมเมือง เป็นบุคคลที่เข้าสังคม ในขณะที่เดียวกัน “Sexual” เป็นศัพท์ที่นำมาจาก “Heterosexual” ซึ่งในที่นี้หมายถึง ผู้ชายปกติที่ชอบเพศตรงข้าม แต่ก็มี ความกังวลเกี่ยวกับรูปร่าง การดูแลรักษาตัวเอง รวมถึงเรื่องแฟชั่น ดูแลใบหน้าและผิวพรรณสูงกว่าผู้ชายทั่วไป ซึ่งส่วนมากมักชอบซื้อบ๊อง เล่นฟิตเนส ชอบการเปลี่ยนแปลง สนใจเรื่องเทคโนโลยี เป็นต้น) (<https://www.voicetv.co.th/read/107559>, 2014) เป็นจำนวนมาก จึงไม่สามารถตัดสินได้จากการมองเพียงภายนอก

1.2 ผู้ชายที่ถูกกระทำโดยผู้ชายอย่างเดียว โดยจะมีลักษณะแสดงออกและการกระทำคล้ายกับผู้หญิง แต่ไม่ได้อยากมีลักษณะทางกายภาพเป็นผู้หญิง แต่อยากเป็นผู้ที่ถูกกระทำทางกาย โดยผู้ชายด้วยกัน

1.3 Both ที่มีความหมายว่า ทั้งสองหรือทั้งคู่ Both มักจะเป็นพวกที่มีความสามารถทาง กายภาพสูง กล่าวคือ สามารถมีความสัมพันธ์ทางกายกับผู้ชายได้ โดยเป็นทั้งผู้กระทำและถูกกระทำได้ ซึ่งกลุ่มนี้จะไม่มีความสัมพันธ์กับผู้หญิง

2. Bisexual คือ กลุ่มที่สามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศได้กับทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม โดยทั่วไปจะหมายถึงผู้ชายมากกว่า โดยกลุ่มนี้มักเป็นฝ่ายกระทำมากกว่า คือมักจะเป็นฝ่ายกระทำทั้งกับผู้หญิงและผู้ชาย ฝ่ายถูกกระทำก็มีให้เห็นบ้าง คือกระทำกับผู้หญิง และถูกกระทำโดยผู้ชาย

คำจำกัดความใหม่ของเพศสภาพ

อย่างไรก็ตามปัจจุบันนักวิชาการให้คำจำกัดความใหม่ของเพศสภาพ โดยเป็นการให้นิยามและอธิบายความหมายคำศัพท์เฉพาะใหม่เกี่ยวกับเพศสภาพ จากเอลี อาร์. กรีน เจ้าหน้าที่ ศูนย์ศึกษาทางเพศที่มหาวิทยาลัยไวเดนเนอร์ในเพนซิลเวเนีย และลูคา เมารอร์ จากศูนย์เพื่อการศึกษาการให้บริการเกี่ยวกับเลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล และคนข้ามเพศ ที่วิทยาลัยอิทธาคาในนิวยอร์ก (<https://ngthai.com/cultures/2540/gender-diversity-in-current/>, 2017) โดยให้คำจำกัดความเป็น 21 ประเภท ดังนี้

1. ไม่มีเพศ (agender) บุคคลที่ไม่ระบุว่ามียอดลักษณะทางเพศซึ่งจำแนกเป็นชายหรือหญิง หรือบุคคลที่ระบุตัวเองว่าเป็นคนไม่มีอัตลักษณ์ทางเพศ

2. ทั้งสองเพศรวมกัน (androgynous) มีลักษณะความเป็นเพศชายและเพศหญิงรวมกัน หรือไม่แสดงออกทางเพศตามแบบแผน

3. คนตรงเพศ (cisgender) คำเรียกบุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศตรงกับ เพศทางชีววิทยาเมื่อแรกเกิด (บางครั้งใช้คำย่อว่า ชีส “cis”)

4. แบ่งเป็นสองเพศ (gender binary) คือแนวคิดที่ว่าเพศสภาพต้องเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง (ชาย/หญิง) โดยอิงกับเพศกำเนิด แทนที่จะอิงกับอัตลักษณ์ทางเพศและการแสดงออกทางเพศอันหลากหลาย คำจำกัดความนี้ถือเป็นข้อจำกัดหรือเป็นปัญหาสำหรับผู้ที่ไม่ตรง (หรือไม่ประสงค์) จะถูกจำแนกเป็นเพศใดเพศหนึ่ง

5. แสดงออกทางเพศตรงกับบรรทัดฐานของสังคม (gender conforming) คนที่แสดงออกทางเพศตรงกับบรรทัดฐานของสังคม กล่าวคือ เด็กชาย หรือผู้ชายต้องหรือควรมีความเป็นชาย และเด็กหญิงหรือผู้หญิงต้องหรือควรมีความเป็นหญิง คนตรงเพศ (cis) ทุกคนอาจไม่แสดงออกตรงตามบรรทัดฐานของสังคม และคนข้ามเพศก็ไม่จำเป็นต้องแสดงออกค้ำกับบรรทัดฐานของสังคมเสมอไป

6. ภาวะความไม่พอใจในเพศตัวเอง หรือจีดี (gender dysphoria: GD) คู่มือวินิจฉัยและสถิติสำหรับความผิดปกติทางจิตฉบับที่ห้า (DSM-5) ของสมาคมสุขภาพจิตอเมริกา (American Psychiatric Association) ให้คำจำกัดความว่าเป็นการ ข้ามเพศโดยได้รับการวินิจฉัยทางแพทย การรวมภาวะจีดีว่าเป็นความผิดปกติทางจิตอยู่ในคู่มือ ดังกล่าวเป็นเรื่องที่อ่อนไหวในชุมชนคนข้ามเพศต่าง ๆ เพราะบ่งบอกว่าคนข้ามเพศคือผู้ป่วยทางจิต แทนที่จะเป็นอัตลักษณ์ทางเพศซึ่งเป็นที่ยอมรับ ทว่าผู้ที่ต้องการรักษาภาวะนี้ต้องได้รับคำวินิจฉัยอย่างเป็นทางการเสียก่อน

7. การแสดงออกทางเพศ (gender expression) คือการแสดงออกภายนอกของบุคคลที่สะท้อนเพศสภาพ โดยมีกรรมสไตส์ส่วนตัว การแต่งกาย ทรงผม เครื่องสำอาง เครื่องประดับ น้ำเสียง สูงต่ำ และภาษากาย การแสดงออกทางเพศมักจัดประเภทเป็น แบบผู้ชาย แบบผู้หญิง หรือทั้งสองเพศรวมกัน การแสดงออกทางเพศยังอาจสอดคล้องกับอัตลักษณ์ ทางเพศ หรือไม่สอดคล้องก็ได้

8. เพศที่เลื่อนไหลไปมา (gender- fluid) คนที่มีอัตลักษณ์ทางเพศ หรือการแสดงออกทางเพศเปลี่ยนแปลงไปมาระหว่างผู้ชาย/ความเป็นชาย และผู้หญิง/ความเป็นหญิง

9. อัตลักษณ์ทางเพศ (gender identity) ความรู้สึกจากส่วนลึกของ คนหนึ่งว่าตนมีเพศสภาพอย่างไร โดยอิงกับคำจำกัดความของตัวเอง

10. เครื่องหมายทางเพศ (gender marker) การกำหนดค่า (เพศชาย, เพศหญิง, หรืออย่างอื่น) ที่ระบุในบันทึกของทางการ เช่น สูติบัตร หรือใบขับขี่ เครื่องหมายทางเพศในเอกสารของคนข้ามเพศคือเพศที่ ติดตัวมาแต่กำเนิด เว้นเสียแต่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างถูกต้อง ตามกฎหมาย

11. แสดงออกทางเพศที่ไม่ตรงกับบรรทัดฐานของสังคม (gender nonconforming) คนที่แสดงออก ทางเพศไม่ตรงตามบรรทัดฐานของสังคม เช่น เด็กชายหรือผู้ชายที่ “ไม่แมนพอ” หรือ ดูเหมือนผู้หญิง ขณะที่เด็กหญิงหรือผู้หญิงก็ “ไม่หญิงพอ” หรือดูเหมือนผู้ชาย ชาวข้ามเพศอาจไม่เป็นเช่นนั้นทุกคน และคนที่แสดงออกทางเพศไม่ตรงกับบรรทัดฐานของสังคมก็อาจไม่ได้เป็นคนข้ามเพศทุกคน คนตรงเพศอาจแสดงออกไม่ตรงกับบรรทัดฐานของสังคม คนทั่วไปมักสับสนว่าการแสดงออกเช่นนี้ต้องพ้องกับบรรณนิยมทางเพศ (sexual orientation)

12. ไม่ปิดกั้นทางเพศ (genderqueer) คนที่มีอัตลักษณ์ทางเพศไม่ใช่ทั้งหญิงและชายอาจอยู่กึ่งกลาง หรือหลุดพ้นกรอบทางเพศหรืออาจเป็นการผสมผสานของเพศทั้งหมด

13. เพศกำกวม (intersex) คนที่มีความผิดปกติด้านพัฒนาการของระบบอวัยวะเพศ หรือ ดีเอสตี โดยมีโครงสร้างของระบบสืบพันธุ์ พันธุกรรม โครงสร้างของอวัยวะเพศ หรือ ฮอร์โมน ที่ทำให้มีร่างกายซึ่งไม่สามารถแบ่งเป็นหญิงหรือชายได้ มักสับสนคนที่มีเพศกำกวมกับคนข้ามเพศ แต่ทั้งสองประเภทแตกต่างกันสิ้นเชิง คำว่า กะเทย (hermaphrodite) ซึ่งหมายถึงคนที่มีอวัยวะ ทั้งเพศชาย และเพศหญิงในคนๆเดียวกัน ถือว่าตกยุคและเป็นการดูหมิ่น

14. แอลจีบีทีคิว (LGBTQ) ตัวย่อที่หมายถึงเลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล ทรานส์เจนเดอร์ (ข้ามเพศ) และควีแยร์ (ไม่ปิดกั้นทางเพศ) และ/หรือปัจเจกบุคคลและชุมชนที่มีลักษณะดังกล่าว บางครั้งใช้ แตกต่างออกไปว่า แอลจีบีที (LGBT) และแอลจีบีคิว (LGBQ)

15. ไม่แบ่งเป็นสองเพศ (nonbinary) สเปกตรัมของอัตลักษณ์และการแสดงออกทางเพศแบบหนึ่ง โดยไม่สรุปว่าเพศต้องเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง (ชาย/หญิง) เท่านั้น หรือไม่เป็นอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น โดยอิงกับเพศกำเนิด กลุ่มนี้ยังรวมถึงคำว่า ไม่มีเพศ (agender) เลือกเป็นได้ทั้งสองเพศ (bigender) เพศที่เลื่อนไหลไปมา (genderfluid) และเป็นได้ทุกเพศ (pangender)

16. สรรพนาม สรรพนามระบุเพศที่ ให้เกียรติและตรงกับบุคคล ซึ่งบุคคลนั้นเลือกใช้ด้วยตัวเอง ควรถามบุคคลนั้น ๆ ก่อนว่าใช้สรรพนามอะไรนอกจากคำว่า “เขา” “เธอ” และ “พวกเขา” แล้วยังมีสรรพนามใหม่ที่ไม่มีเพศ ซึ่งได้แก่ “ซี” (zie) และ “เพอร์” (per)

17. การระงับวัยเริ่มเจริญพันธุ์ กระบวนการทางแพทย์ที่ยับยั้งการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน ซึ่งทำให้เกิดการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่น ผลที่ได้คือ การชะลอพัฒนาการของลักษณะทางเพศระยะทุติยภูมิ (เช่น การเติบโตของเต้านม การขยายของอวัยวะ การกระจายไขมันในร่างกาย การเปลี่ยนแปลงของเสียง เป็นต้น) การกวดภาวะดังกล่าวทำให้วัยรุ่นมีเวลาตัดสินใจว่าจะรับฮอร์โมนของเพศที่ต้องการเป็นหรือไม่ และป้องกันไม่ให้เกิดภาวะความไม่พอใจในเพศตัวเองที่วัยรุ่นข้ามเพศมักประสบในระยะเจริญพันธุ์

18. ไม่ปิดกั้นทางเพศ (queer) คำกว้าง ๆ สำหรับคนที่ไม่ได้รักคนต่างเพศ และ/หรือคนตรงเพศ คำนี้ในอดีตเคยใช้เป็นคำหยาบหมิ่น แต่ปัจจุบันบางคนบอกว่าเป็นการยืนยันตัวตน ในขณะที่บางคนบอกว่าเป็นคำที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสีย

19. วิธีทางเพศหรือรสนิยมทางเพศ (sexual orientation) เป็นความรู้สึกที่บุคคลหนึ่ง ๆ มีต่อคนอื่น คนคนหนึ่งอาจถูกใจคนเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้าม หรือทั้งสองเพศ หรือไม่มี ความชอบในเพศหรือเพศสภาพใดเป็นพิเศษ บางคนอาจไม่มีความรู้สึกดึงดูดทางเพศเลยและอาจเรียกตัวเองว่า ไม่ฝักใฝ่ใจทางเพศ (asexual) วิธีทางเพศเป็นเรื่องของ ความพึงใจในคนอื่น ๆ (เป็นเรื่องภายนอก) ขณะที่อัตลักษณ์ทางเพศเป็นความรู้สึกจากส่วนลึกกว่าตัวตนของเราเป็นอย่างไร (เป็นเรื่องภายใน)

20. ข้ามเพศ (transgender) บางครั้ง เรียกย่อ ๆ ว่า “ทรานส์” (trans) อันเป็นคำคุณศัพท์เรียกคนซึ่งอัตลักษณ์ทางเพศไม่ตรงกับเพศกำเนิด คำนี้ยังอาจหมายถึงอัตลักษณ์กลุ่มหนึ่งซึ่งรวมถึงเด็กชายหรือผู้ชายข้ามเพศ คนที่เป็นเพศหญิงแต่กำเนิด แต่คิดว่าตนเป็นเด็กชายหรือผู้ชาย และคนที่เป็นชายแต่กำเนิด แต่คิดว่าตนเป็นเด็กหญิงหรือผู้หญิง

21. แปลงเพศ (transsexual) เป็น คำเก่าที่ใช้เรียกคนข้ามเพศ ซึ่งอาจได้รับฮอร์โมนหรือการผ่าตัดแปลงเพศให้เข้ากับอัตลักษณ์ทางเพศของตน แทนที่จะอยู่ในเพศเดิมแต่กำเนิด คำนี้ยังมีการใช้กันอยู่ แต่คำว่า “ข้ามเพศ” เป็นที่นิยมมากกว่า

ปัจจัยที่ทำให้คนจีนบางกลุ่มไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย

แม้ว่าปัจจุบันหลายประเทศจะสามารถเปิดรับความหลากหลายทางเพศได้อย่าง เช่น ประเทศญี่ปุ่นที่มีการเปิดกว้างในเรื่องของเพศแม้ว่าจะได้รับการปลูกฝังรากฐานวัฒนธรรมและรับแนวคิดขงจี๋จื่อมาใช้เช่นเดียวกับประเทศจีน แต่ในประเทศจีนยังไม่สามารถเปิดความหลากหลายทางเพศได้ โดยเฉพาะกลุ่มชายรักชายที่มักได้รับแรงกดดันจากทั้งครอบครัวและสังคมที่จะต้องเป็นเพศที่มีมาแต่กำเนิด โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดของกลุ่มคนที่ไม่ยอมรับชายรักชายในสังคมจีนมีหลายปัจจัยด้วยกัน

1. การรับแนวคิดและลัทธิขงจื่อ แม้ทัศนคติของคนจีนที่มีต่อกลุ่มคนรักร่วมเพศจะเปลี่ยนไปจากแต่ก่อนมาก มีการยอมรับกลุ่มชายรักชายมากขึ้น มีการจัดงานเกย์ไพรด์ทุกปีที่นครเซี่ยงไฮ้ (<https://www.voicetv.co.th/read/112974>, 2014) และมีภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศออกฉายในโรงภาพยนตร์อยู่บ่อยครั้ง แต่กิจกรรมเหล่านี้มักถูกกีดกันและขัดขวางเสมอ แม้รัฐบาลจะยกเลิกนโยบายกีดกันกลุ่มรักร่วมเพศแล้ว อย่างไรก็ตามทัศนคติของคนจีนจำนวนมากที่มีต่อกลุ่มชายรักชายก็ยังถือว่ายังไม่เปิดกว้างมาก เมื่อเทียบกับหลายประเทศที่เปิดรับทั้งการดำเนินชีวิตในสังคมและทางด้านกฎหมาย ซึ่งเหตุผลที่ยังไม่สามารถเปิดรับได้ในวงกว้างน่าจะเป็นผลมาจากความเชื่อตามแนวคิดขงจื่อที่ฝังรากอิทธิพลลึกกลงในสังคมเอเชียตะวันออกมาเป็นเวลาถึง 20 ศตวรรษ (<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%82%E0%B8%87%E0%B8%88%E0%B8%B7%E0%B9%8A%E0%B8%AD>, 2019) หลักปรัชญาของขงจื่อนั้นเน้นเกี่ยวกับศีลธรรมส่วนตัว และศีลธรรมในการปกครอง ความถูกต้องเหมาะสมของความสัมพันธ์ในสังคม และเป็นสังคมชายเป็นใหญ่ มีหลักคำสอนว่าบุตรชายทุกคนจะต้องแต่งงานและมีทายาทสืบสกุล ถือเป็นความมกตัญญูสูงสุด หากไม่แต่งงานมีบุตรสืบทอดตระกูลถือเป็นความมกตัญญูสูงสุดเพราะตระกูลจะไร้ทายาทสืบทอดและเลือนหายไป ขณะที่นโยบายของรัฐบาลจีนที่กำหนดให้ทุกครอบครัวมีบุตรได้เพียงคนเดียวเท่านั้น แต่สำหรับผู้ที่มีบุตรเดียวจะมองว่าชายรักชายเป็นเหตุให้ประชากรลดลงและทำให้ตระกูลไม่มีผู้สืบทอดเนื่องจากไม่สามารถมีทายาท และมองว่าการรักร่วมเพศนั้นเป็นสิ่งผิดธรรมชาติและผิด

ศีลธรรม จึงทำให้หลายครอบครัวไม่ยอมรับลูกที่เป็นกลุ่มชายรักชายได้ และทำทุกวิถีทางให้บุตรชายของตนหายจากพฤติกรรมรักร่วมเพศ

แนวคิดขงจื้อมีอิทธิพลต่อชาวจีนเป็นอย่างมาก คำสอนของขงจื้อถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต และเป็นมาตรฐานของสังคม ความนึกคิดของชาวจีนจะยึดติดกับแนวคิดขงจื้อ และทำให้ชาวจีนมีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนหลายอย่าง เช่น การให้ความสำคัญเรื่องครอบครัว ถือครอบครัวเป็นรากฐานของสังคม ชายรักชายในสังคมจีนจึงต้องปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบของครอบครัว ไม่สามารถเปิดเผยตัวตนต่อสังคมได้ บุตรชายของครอบครัวจีนมีหน้าที่เรียนในสถานศึกษาที่ดี ทำงานแต่งงานมีครอบครัว และมีบุตรสืบสกุล ซึ่งส่วนใหญ่ครอบครัวจีนมักต้องการบุตรเพศชายมากกว่าเพศหญิง แม้ว่าจะเป็นชายรักชายแต่ต้องปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม และปกปิดตัวตน ปัญหาชายรักชายที่แต่งงานกับผู้หญิงจึงเกิดขึ้นบ่อยครั้งในประเทศจีนโดยเห็นได้จากสื่อในจีนอย่าง ไซน่าเดลี่ รายงานว่า

“ นักวิจัยเผยผลคาดการณ์ว่า หญิงจีนจำนวนมากถึง 16 ล้านคน ต้องแต่งงานกับสามีที่เป็นเกย์หรือผู้ที่มีรสนิยมชายรักชาย เนื่องจากประเพณีและความเชื่อหรือระบบคุณค่าของครอบครัวจีน บีบบังคับให้ชายรักชายประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์ต้องแต่งงานกับผู้หญิง ผู้หญิงหลายคนตัดสินใจหย่าร้างกับสามีที่เป็นชายรักชาย ขณะเดียวกันก็มีผู้ทำเว็บไซต์ชื่อ “บ้านของภรรยาเกย์” ซึ่งมีสมาชิกกว่า 1,200 คนที่ให้การสนับสนุนเป็นสมาชิก และให้คำปรึกษาต่าง ๆ การรับฟังเสียงของพวกเธอเป็นก้าวแรกที่จะปลุกสำนึกสาธารณะ อย่างไรก็ตามชายรักชายบางคนก็ไม่ได้คิดเช่นนั้นหวัง จื้อ เกย์วัย 27 ปีคนหนึ่งเผยว่า เขาไม่ต้องการแต่งงานกับเพศตรงข้าม แต่วันหนึ่งเขาอาจถูกบังคับให้ต้องแต่งงานเพราะไม่ต้องการทำร้ายจิตใจพ่อแม่ และเขาไม่บอกพ่อแม่เกี่ยวกับความจริงข้อนี้ “ผมอาจจะเลือกแต่งงานกับเลสเบี้ยน และพวกเราที่ดำเนินชีวิตกันด้วยความซื่อสัตย์ต่อไป”หวัง กล่าว...” (<https://mgronline.com/china/detail/9550000024286>, 2012)

จากบทความข้างต้นชี้ให้เห็นว่ามีผู้หญิงจำนวนมากที่ต้องแต่งงานกับสามีที่เป็นชายรักชาย และชายรักชายหลายคนมีความคิดที่จะปิดบังตัวตนและแต่งงานตามจารีตประเพณีที่สังคมและครอบครัวเป็นตัวกำหนดให้ชายรักชายปฏิบัติตนไปตามเพศสภาพที่มีมาแต่กำเนิดและดำเนินชีวิตตามแนวความคิดที่มีมาแต่ดั้งเดิมที่ถูกปลูกฝังว่าเพศมีเพียงแค่เพศหญิงและเพศชายเท่านั้น เพศอื่นเป็นเพียงมายาคติ หากสังคมใดมีเพศที่แตกต่างออกไปจากเพศที่มาแต่กำเนิดถือว่าสังคมนั้นๆเป็นสังคมที่

ล่าหลังและด้อยพัฒนา ดังที่ เมืองภูมิ หาญสิริเพชร เปิดเผยให้เห็นถึงอคติที่ชาวจีนมีต่อเรื่องชายรักชายในสังคมไทยว่า

“ สมมติยกตัวอย่างเรื่องชายรักชายในเว็บไซต์ที่เหมือนเป็นวิกิพีเดียของจีน ยังเขียนเกี่ยวกับชายรักชายไทยเป็นสิ่งที่น่าเศร้ามาก เพราะเป็นคนที่มาจากครอบครัวยากจน นำบุตรหลานไปขาย เป็นโรงเรียนฝึกสอนกะเทย เด็กชายตัวเล็กๆ เหล่านั้นยากจนมากจนไม่มีทางเลือกนอกจากจะไปเดินกินรำกิน กินยาเร่งฮอร์โมน ฝึกให้ตัวเองเป็นผู้หญิง เมื่อโตก็ถูกบังคับผ่าตัดแปลงเพศ พออายุ 30 ก็ตาย” เมืองภูมิ บอกเล่าประสบการณ์ในการพูดคุยกับ คำ ผกา ซึ่งคาดเดาว่าความเชื่อและคำอธิบายของชาวจีนต่อเพศที่สาม อาจนำมาจากการฝึกจิ้งหรือขันทีของจีนสมัยก่อน คนที่จะตัดอวัยวะเพศไม่มีใครสมัครใจ มีแต่ต้องถูกบังคับ ยังอธิบายอีกว่า ความเชื่อนี้ยังไม่ได้จำกัดอยู่แค่ในคนทั่วไป แต่จากประสบการณ์ในแวดวงวิชาการ เขายังพบชาวจีนที่มีการศึกษาสูงยังคิดเช่นนี้ด้วย "ผมไปสัมมนาวิชาการกับอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กล่าวว่า ชายรักชายไทยเป็นภาพสะท้อนความเสื่อมโทรมของสังคมไทย เป็นการบังคับขืนใจมนุษย์ให้ต้องทำร้ายร่างกายตัวเอง ตัดอวัยวะแล้วเปลี่ยนเป็นอีกเพศโดยไม่ได้ตั้งใจ แล้วอายุ 20 ปี ก็ถูกปล่อยให้ตายอย่างน่าเศร้า เขายังมองว่าไม่มีชายอยากเกิดมาเป็นผู้หญิง เกิดมาเป็นอะไรก็ต้องเป็นอย่างนั้น" เมืองภูมิกว่า แม้ปัจจุบันจะมีการรวมตัวกันในวิทยาลัยมากขึ้น แต่รายงานข่าวจาก Sixth Tone เผยงานวิจัยจาก Louise Higgins และ Chunhui Sun นักจิตวิทยาสังคม พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยจีนยังคงไม่ยอมรับเพศทางเลือก ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงรักหญิง หรือชายรักชาย...” (<https://www.voicetv.co.th/read/486081>, 2017)

จากบทความข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าสังคมจีนถูกปลูกฝังให้มีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ว่าเพศมีเพียงแค่เพศหญิงและเพศชายเท่านั้น ปัจจุบันมีการประเมินว่ากลุ่ม LGBT ในประชากรจีนมีมากถึง 70 ล้านคน แม้จะมากกว่าประชากรไทยทั้งประเทศแต่ยังไม่สามารถทำให้สังคมจีนยอมรับตัวตนของชายรักชายได้ ทัศนคติดังกล่าว ทำให้ชาวจีนจำนวนไม่น้อยยังมองว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ด้อยพัฒนา สังคมจึงต้องบีบบังคับให้ผู้ชายแปลงเพศ และยังสะท้อนให้เห็นว่าสังคมจีนไม่ยอมรับการมีอยู่ของเพศที่สามไม่ว่าจะในประเทศหรือต่างประเทศ

จากตัวอย่างที่กล่าวในข้างต้นแสดงให้เห็นว่า แนวคิดและลัทธิขงจื้อเป็นแม่แบบแห่งวัฒนธรรมจีน แม้ว่าจะมีช่วงเวลาที่ยังเชื่อลัทธิขงจื้อแต่ก็ยังสามารถฟื้นฟูและให้ความสำคัญกับลัทธิขงจื้อมาจนถึงปัจจุบัน แม้แต่รัฐบาลของประเทศจีนยังให้เกียรติยกย่องขงจื้อให้เปลี่ยนวันครุแห่งชาติ จาก

วันที่ 17 สิงหาคม เป็นวันที่ 28 กันยายน ซึ่งเป็นวันเกิดของขงจื้อ และทางการจะหยุดงาน 1 วัน เพื่อให้เกียรติต่อศาสนาของลัทธิขงจื้อ นอกจากนี้ยังได้ให้เงินเดือนเป็นค่าครองชีพแก่ผู้สืบสกุลขงจื้ออีกด้วย (<https://www.sarut-homesite.net>, 2009) การให้ความสำคัญดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของลัทธิขงจื้อที่มีต่อชาวจีน ที่จะต้องยึดถือปฏิบัติตามแนวคิดของลัทธิขงจื้อในการดำเนินชีวิต

2. การที่ตะวันตกเข้ามาในประเทศไทย จนถึงยุคปฏิวัติวัฒนธรรม

ตะวันตกเข้ามาในจีนตั้งแต่ช่วงศตวรรษที่ 19 และมีอิทธิพลต่อแนวความคิดของคนจีนอย่างมากในช่วงปลายสมัยราชวงศ์ชิง หลังจากสงครามฝิ่นชาติตะวันตกมายึดครองพื้นที่ ตั้งถิ่นฐาน ทำการค้าโดยเฉพาะมณฑลที่ติดกับบริเวณชายฝั่งของจีน การเข้ามาของตะวันตกไม่ได้มีเพียงแค่พ่อค้า แต่ยังมีทหาร มิชชันนารี แพทย์ บุคคลที่มีความรู้เดินทางมาด้วย และตั้งเป็นชุมชน อาศัยอยู่ร่วมกันกับชาวจีนและเผยแพร่ความคิด วิถีชีวิต และความเชื่อศาสนาคริสต์ นำไปสู่การการมีปฏิสัมพันธ์กันกับชาวจีนที่อาศัยที่อยู่บริเวณชายฝั่งและเขตเช่า มีการแลกเปลี่ยนความรู้และแนวความคิด จึงเป็นข้อสันนิษฐานว่าคนจีนอาจจะได้รับอิทธิพลแนวคิดจากตะวันตกที่ไม่ยอมรับชายรักชาย เพราะการเป็นชายรักชายขัดต่อหลักศาสนาคริสต์ ตามบทบัญญัติว่าพระเจ้าสร้างมนุษย์มาให้มีความสัมพันธ์ทางเพศแบบ ชาย - หญิง การรักร่วมเพศจึงผิดไปจากที่พระเจ้าสร้าง และมีข้อพระคัมภีร์ที่บอกว่าการรักร่วมเพศเป็นบาปอยู่หลายตอนด้วยกัน ศาสนาคริสต์ยึดถือความเชื่อที่ว่า การร่วมเพศทางทวารหนัก และการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างคนเพศเดียวกันเป็นความผิดบาป ผิดศีลธรรม และผิดกฎหมาย จำต้องได้รับโทษที่รุนแรง

นอกจากมิชชันนารีที่เข้ามาเผยแพร่ศาสนาแล้วยังมีการแพทย์ตะวันตกเข้ามาเผยแพร่ความรู้แบบตะวันตก องค์ความรู้ทางการแพทย์แบบตะวันตกก็มีส่วนร่วมทำให้เกิดการไม่ยอมรับชายรักชาย เนื่องจากแนวคิดทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์แบบสมัยใหม่ได้รับอิทธิพลแนวคิดจากทฤษฎีวิวัฒนาการของชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Darwin) นักชีววิทยาชาวอังกฤษ ที่มองเพศเป็นเพียงกลไกหนึ่งในการอยู่รอดและ ดำรงเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ เพศจึงมีเพียงชายกับหญิง และชายกับหญิงต้องคู่กันเท่านั้น ชายและหญิงจึงเป็น “เพศที่ปกติ” ส่วนการแสดงออกทางเพศแบบอื่นถือเป็นความไม่ปกติ และเป็นโรคทางจิต ความเชื่อทางศาสนาและการแพทย์ทำให้เกิดความเชื่อที่ผิดและส่งผลให้เกิดการควบคุมทางสังคมที่เข้มงวดและรุนแรง เช่น การจับกุม การลงโทษจำคุก รวมถึงการประหารชีวิต (ซีรา ทองกระจาย, 2019) การไม่ยอมรับแนวคิดเรื่องชายรักชายจากตะวันตกจึงอาจจะเป็นไปได้เพราะไม่ได้ขัดต่อแนวคิดขงจื้อที่มีมาแต่เดิม และอาจเผยแพร่วัฒนธรรมและแนวคิดต่อกันไปสู่พื้นที่อื่นๆ นอกจากคนจากเมืองท่า เขตเช่าแล้วยังมีกลุ่มคนมีความรู้ หรือกลุ่มคนที่ติดต่อกับตะวันตกได้เอาแนวคิดเหล่านี้ไปขยายจากเมืองท่าที่มีชาวตะวันตกอาศัยอยู่ร่วมกับชาวจีนและขยายแนวคิดออกเป็นวงกว้างเพราะในอดีตวัฒนธรรมในชุมชนต่างๆ ล้วนมีจุดกำเนิดจากสายน้ำและแผ่ขยายออกไปเรื่อยๆ

ตั้งแต่ ค.ศ. 1966 ซึ่งเป็นปีที่เกิดการปฏิวัติวัฒนธรรม (Cultural Revolution) เกิดการกำจัดแนวคิดต่างๆที่ขัดและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อหลักการของเหมา เจ๋อตุง รวมไปถึงข้อห้ามที่เข้มงวดของทางการเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ โดยอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรจีนที่สูงขึ้นในสมัยเหมา เจ๋อตุง ทำให้ทางการจีนออกนโยบายกำหนดให้แต่ละครอบครัวมีบุตรได้เพียง 1 คน ทำให้อัตราการเกิดของประชากรจีนลดลง แต่จำนวนประชากรจีนยังมีจำนวนสูงอยู่ ทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา อาทิ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการค้าบริการทางเพศ ปัญหาการศึกษา เป็นต้น (ศิริพร ดาบเพชร, 2013) เนื่องจากจำนวนของประชากรส่วนมากอยู่ในเขตชนบทซึ่งโอกาสทางการศึกษามีน้อย นอกจากนี้ค่านิยมการมีลูกชายและการให้ความสำคัญกับลูกชายของสังคมจีนกำลังส่งผลกระทบต่อประชากรจีนเป็นอย่างมาก เพราะรัฐบาลบังคับให้ประชากรจีนมีบุตรได้เพียงคนเดียว ทำให้หลายครอบครัวทำแท้งเมื่อพบว่าตั้งครรภ์เป็นเด็กหญิง และพยายามมีลูกชาย ทำให้ปัจจุบันจีนมีอัตราประชากรเพศชายสูงกว่าเพศหญิง และเกิดปัญหาในเรื่องการหาคู่ครอง ดังที่กล่าวมาในข้างต้น ความต้องการลูกชายของครอบครัวจีนทำให้หลายครอบครัวไม่สามารถยอมรับได้หากลูกชายหรือสมาชิกในครอบครัวเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะพฤติกรรมดังกล่าวในทัศนคติของครอบครัวจีนบางกลุ่มเป็นเรื่องน่าอับอายต่อคนรอบข้างและคนในสังคมและอาจทำให้ขาดทายาทที่จะสืบสกุล จึงมีชายจีนที่นิยมเพศเดียวกันจำนวนไม่น้อยที่ปกปิดตนเองและแต่งงานเพื่อสืบสกุลเพื่อหลบหลีกบทลงโทษและการไม่ยอมรับของคนในสังคม

3. ความคิดเชิงลบการเป็นชายรักชายต้องได้รับการบำบัด

แม้ว่าในปี 2001 จีนจะถอดพฤติกรรมรักร่วมเพศออกจากอาการจิตเภทแล้ว แต่ยังมีชาวจีนจำนวนมากยังนำผู้ที่มีพฤติกรรมและจิตใจเป็นชายรักชายเข้ารับการบำบัดให้เปลี่ยนชายรักชายให้ไปเป็นไปตามเพศที่มาแต่กำเนิด เพราะคนรอบข้างเข้าใจว่าการเป็นชายรักชายเป็นอาการป่วยทางจิต ไม่ใช่บุคคลปกติทั่วไป เป็นโรคที่น่ารังเกียจในสังคม จำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษาอย่างเร่งด่วน จากรายงานของหน่วยงาน HUMAN RIGHTS WATCH เปิดเผยว่า

“ มีการรวมเอาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ระบุในรายละเอียดถึงการบำบัดเพื่อปรับเปลี่ยนให้คนรักเพศเดียวกันกับคนรักทั้งสองเพศกลายเป็นคนรักเพศตรงข้ามระหว่างปี 2009 - 2017 ด้วยการบำบัดที่บังคับให้กินยาที่ทำให้เกิดอาการคลื่นไส้ ในขณะที่ต้องชมภาพเปลือยของคนรักเพศเดียวกัน เพื่อให้ผู้เข้ารับการบำบัดรู้สึกคลื่นไส้หากเกิดความรู้สึกทางเพศต่อคนเพศเดียวกัน รายงานนี้ยังพบด้วยว่า ผู้เข้ารับการบำบัดยังถูกแพทย์ตำหนิ ประณามว่าเป็นคนสกปรกและป่วยทางจิตอีกด้วย นอกจากนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์รายหนึ่งกล่าวว่า พวกเขาถูกจับฉัดยา ซึ่งไม่รู้ว่ายานี้ฉัดเป็นยาอะไร แต่หลังจากนั้นจะรู้สึกเหมือนถูกเผาทั้งเป็น ปวดท้อง คลื่นไส้ และอาเจียน ขณะที่รายอื่นๆกล่าวว่าพวกเขาถูกบังคับให้ชมภาพยนตร์การ์มี

เพศสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกัน และทำการซื้อไฟฟ้าควบคู่ไปด้วย...”

(<http://lgbttthai.com/health>, 2018)

เนื่องจากจีนไม่มีกฎหมายปกป้องสิทธิของคนรักเพศเดียวกัน หรือเอาผิดกับคนที่เลือกปฏิบัติต่อคนรักเพศเดียวกันด้วยความรุนแรง ทำให้คนที่ถูกบังคับให้เข้ารับการบำบัดลงเลที่จะออกมาเรียกร้องขอความยุติธรรมให้กับตนเองตามหลักสิทธิมนุษยชน เพราะกลัวถูกเปิดเผยว่าเป็นคนรักเพศเดียวกัน (<https://www.posttoday.com/world/525598>, 2017) ชายรักชายในจีนจึงต้องประสบปัญหาการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง อย่างไรก็ตามบุคคลที่เข้ารับรักษามักถูกบังคับโดยคู่สมรสและครอบครัว และมีคลินิกบำบัดพฤติกรรมรักร่วมเพศหลายแห่งที่เปิดอย่างผิดกฎหมาย เนื่องจากทางการจีนไม่ได้เข้มงวดและปราบปรามสถานบำบัดเหล่านี้อย่างจริงจัง บอริส ดิตทริช ผู้อำนวยการโครงการสิทธิคนรักเพศเดียวกันของฮิวแมนไรท์วอตช์ กล่าวว่า

“ การบำบัดเช่นนี้ทำเงินจำนวนมาก แพทย์และคลินิกต่าง ๆ สามารถคิดค่ารักษาได้สูงถึง 30,000 หยวน หรือประมาณ 158,000 บาท เพื่อ "รักษา" บุคคลที่เป็นคนรักเพศเดียวกันให้หาย...”

(<https://www.bbc.com/thai/42018766>, 2017)

จากบทความข้างต้นจะเห็นได้ว่าการมีอยู่ของคลินิกบำบัดกลุ่มชายรักชายถูกกำจัดออกไปได้ยากเพราะค่าตอบแทนในการรักษาที่สูงและครอบครัวผู้บำบัดต่างทุ่มเงินในการรักษาด้วยวงเงินที่สูง แม้ว่าจะมีกลุ่มที่ออกมาเรียกร้องให้รัฐบาลจีนยุติการรักษาดังนี้แต่ก็รัฐบาลก็ยังคงเพิกเฉย นอกจากนี้กลุ่มชายรักชายจำเป็นต้องเข้ารับการบำบัดเพราะแรงกดดันจากครอบครัวที่อับอายเพราะมีบุตรชายที่มีจิตใจผิดปกติ เหตุการณ์เช่นนี้มักเกิดขึ้นหลังจากที่พวกเขาเปิดเผยกับพ่อแม่ว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย นี่จึงอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้คนรักเพศเดียวกันในจีนหลายล้านคนเลือกที่จะปิดบังตัวตนและฝืนใจแต่งงานกับเพศตรงข้าม กฎหมายสุขภาพจิตปี 2013 กำหนดให้การบำบัดแก่การเป็นคนรักเพศเดียวกันในจีนเป็นเรื่องผิดกฎหมายแต่การบำบัดนี้ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป ปัจจุบันมีความก้าวหน้าเกิดขึ้นในด้านสิทธิของกลุ่มคนหลากหลายทางเพศในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา โดยชายรักชายคนหนึ่งได้รับคำขอโทษและค่าชดเชยจากโรงพยาบาลจิตเวชแห่งหนึ่ง หลังถูกบังคับให้เข้ารับ "การบำบัดแก่การเป็นคนรักเพศเดียวกัน" (<https://www.bbc.com/thai/international-42018766>, 2017)

การรักษาการรักเพศเดียวกันในหนังสือชื่อ "Consulting Psychology" ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์การศึกษาชั้นสูงมณฑลกวางตุ้ง ซึ่งเป็นตำราที่ได้รับการแนะนำสำหรับการศึกษาด้านสุขภาพจิตแบ่งวิธีการรักษาออกเป็น 4 วิธี (<https://www.bbc.com/thai/international-42018766>, 2017) คือ

1. ความรักที่ไม่มีเรื่องเพศมาเกี่ยวข้อง (Platonic love relationship) หาเพศตรงข้ามที่ "ภูมิฐานและเป็นห่วงเป็นใย" เป็นเพื่อนกันก่อนในตอนแรก จากนั้นค่อยพัฒนาความสัมพันธ์

2.บำบัดด้วยแรงผลักดัน (Repulsion therapy) ทำให้เกิดความรู้สึกพะอืดพะอม ด้วยการบังคับให้อาเจียน หรือทำให้เกิดความรู้สึกกลัวการถูกไฟฟ้าช็อต เมื่อคิดถึงการมีคนรักเพศเดียวกันขึ้นมา

3.บำบัดด้วยการช็อก (Shock therapy) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ในวิถีชีวิต ด้วยการย้ายไปอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่ เพื่อตัดการติดต่อกับเพื่อน เป็นต้น

4.การถ่ายโอนรสนิยมทางเพศ (Sexual orientation transfer) เมื่อรู้สึกเร้าอารมณ์ ให้ฝึกถ่ายโอนความรู้สึกไปยังคนที่เป็นเพศตรงข้าม ด้วยการใช้อุปกรณ์และคลิปเสียงช่วย

ปัจจุบันเริ่มมีผู้ออกมาเรียกร้องให้ยุติการบำบัดชายรักชายในประเทศจีน ทำให้นานาประเทศรับรู้และตื่นตัว ร่วมกันประณามการบำบัดชายรักชายด้วยวิธีการที่โหดร้าย และสมาคมจิตแพทย์โลก (World Psychiatric Association) ประกาศให้ "การบำบัดแก้การเป็นคนรักเพศเดียวกัน" เป็นเรื่องผิดจริยธรรม ผิดหลักวิทยาศาสตร์ และอันตราย นอกจากนี้ยังถือเป็นเรื่องผิดกฎหมายในประเทศจีนอีกด้วย

4.นโยบายของรัฐที่ปิดกั้นชายรักชาย

ในสาธารณรัฐประชาชนจีนมีนโยบายมากมายที่กำหนดหรือตัดเรื่องชายรักชายออกจากสังคมจีน ไม่ว่าจะเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของชายรักชายในจีน ห้ามมีการแสดงหรือแหล่งบันเทิงของกลุ่มชายรักชาย การห้ามสื่อเผยแพร่เนื้อหาที่เกี่ยวกับชายรักชาย หรือแม้แต่การพยายามที่จะตัดคำที่ใช้เรียกกลุ่มชายรักชายออกจากพจนานุกรมของจีน โดยพจนานุกรมจีนร่วมสมัยฉบับปรับปรุงใหม่ล่าสุด ฉบับที่ 6 ตัดคำว่า “ถงจื่อ” (同志 tongzhi) มีความหมายว่า “สหาย” แต่ขณะเดียวกันก็เป็นคำที่กลุ่มชายรักชายใช้เรียกกัน (<http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-china-18920096>, 2012) การตัดคำที่ใช้เรียกกลุ่มชายรักชายตีความได้ 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง รัฐบาลไม่ต้องการสนับสนุนการเป็นชายรักชายและไม่ต้องการให้มีคำที่ดึงความสนใจไปสู่เรื่องชายรักชาย ประเด็นที่สอง รัฐบาลไม่ต้องการให้มีการกล่าวถึงชายรักชายเลยและต้องการให้กลุ่มชายรักชายไม่มีตัวตนในสังคมจีน ดังนั้นรัฐบาลจีนจึงไม่ต้องการให้บรรจุคำความหมายใหม่นี้ลงในพจนานุกรม แต่พจนานุกรมร่วมสมัยของจีนไม่ใช่พจนานุกรมฉบับแรกของศตวรรษที่ 21 ที่มีการตัดคำนี้ออก พจนานุกรมชินหัว ชื่อเตียน ฉบับที่ 11 ซึ่งตีพิมพ์ในปี 2010 ก็ตัดความหมายของคำนี้ออก (<https://prachatai.com/journal/2012/07/41696>, 2012) การตัดคำว่า "ถงจื่อ" ออก พิสูจน์ให้เห็นว่าแนวความคิดของชาวจีนไม่ได้ปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย

นอกจากนี้รัฐบาลจีนก็ยังสั่งห้ามไม่ให้มีการฉายภาพพฤติกรรมหลากหลายทางเพศตามหน้าสื่อต่างๆ โดย MGR Online รายงานข่าวเรื่องชัตขวางการจัดงาน “Shanghai Pride” ที่นครเซี่ยงไฮ้ว่า

“เอเอฟพี – “สัปดาห์เกย์ไพรด์” เทศกาลกลุ่มรักร่วมเพศในเซี่ยงไฮ้ ถูกชัตขวางตลอดงานกระทั่งวินาทีสุดท้ายก่อนปิดงานในปี 2009 เจ้าหน้าที่

ตำรวจเข้าควบคุมและสั่งยกเลิกกิจกรรมต่างๆที่สื่อถึงรักร่วมเพศ “เรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ย้ำเตือนถึงระบอบเผด็จการที่ห้ามกลุ่มรักร่วมเพศ” ซิง หวัง ชาวจีนสัญชาติอเมริกันบอกผู้สื่อข่าว กลุ่มรักร่วมเพศยังคงเป็นมลลักษณะทางสังคม (social stigma) แม้นครเซี่ยงไฮ้จัดเป็นเมืองอิสระและทันสมัยที่สุดในจีน การจัดเทศกาลเกย์ไพรด์ครั้งแรกของชาวรักร่วมเพศต้องจัดอย่างระมัดระวังมากที่สุดเพื่อให้งานดำเนินต่อไป กลุ่มรักร่วมเพศจัดงานภายในอาคารสถานที่ส่วนบุคคล ไร่เงาของชวบนพาเหรด ทั้งนี้ก็เพื่อหลบหลีกสายตาเจ้าหน้าที่ ซึ่งแตกต่างจากงานเกย์ไพรด์ที่จัดกันทั่วไปในประเทศอื่นๆที่มักมีชวบนพาเหรดร้องรำทำเพลงอย่างคึกคักไปตามท้องถนน” (<https://mgronline.com/china/detail/9550000024286>, 2012)

จากข้อความข้างต้นวิเคราะห์ได้ว่า กลุ่มชายรักชายกลุ่มรักร่วมเพศยังคงถูกตีตราจากสังคมว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความอัปยศในสังคมเช่นเดียวกับกลุ่มโสเภณี สิ่งหนึ่งที่สะท้อนว่ารักร่วมเพศยังคงเป็นเรื่องอ่อนไหวในสังคมจีน คือ ไม่มีสื่อของประเทศเสนอรายงานข่าวสัปดาห์เกย์ไพรด์ครั้งแรกในเซี่ยงไฮ้ รวมถึงตัดเนื้อหาเกี่ยวกับภาพยนตร์และสื่อต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักชายไม่ให้ออกอากาศหรือปรากฏตามเว็บไซต์หลักของจีน และทางการจีนยังสั่งระงับการออกอากาศซีรีส์ชายรักชายและสั่งยกเลิกการถ่ายทำซีซั่นที่ 2 โดยให้เหตุผลว่าเป็นการสะท้อนความรักที่ผิดปกติ โดยซีรีส์ดังกล่าวเป็นเรื่องที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศจีน มีชื่อว่า Addicted (2015) เป็นเรื่องราวความรักชายหนุ่มมัธยม 2 คน โดยทางการจีนให้เหตุผลว่าความรักระหว่างคู่ชายรักชายเป็นพฤติกรรมความรักที่ผิดปกติ (<http://www.now26.tv/view/70990>, 2016) แม้ว่าจะถูกสั่งห้ามออกอากาศแต่นักแสดงกลับได้รับความสนใจเป็นอย่างมากอย่างไม่คาดคิด เมื่อซีรีส์ได้รับการตอบรับที่ดีมาก กระแสที่เกี่ยวกับชายรักชายจึงได้รับความสนใจตามมาด้วย จึงเกิดงานแฟนมีตติ้งขึ้นและยังมีชื่อเสียงขยายเป็นวงกว้างมากขึ้น ไม่ว่าจะทำอะไรก็เป็นที่จับตามองของคนในสังคม เมื่อได้รับความสนใจมากขึ้นการจัดงานพบกับแฟนคลับจึงเกิดต้องมีการตั้งกฎ ข้อห้ามต่างๆ ขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นการสั่งห้ามนักแสดงยืนด้วยกันบนเวที ห้ามนั่งแถลงข่าวร่วมกัน ห้ามใช้ห้องแต่งหน้าทำร่วมกัน ห้ามทานข้าวร่วมกัน ห้ามพักโรงแรมเดียวกัน เมื่ออยู่ในงานพบปะแฟนๆห้ามมีการกล่าวถึงเนื้อหาที่สื่อถึงชายรักชาย หรือแม้แต่หากนักแสดงหลักของเรื่องไปปรากฏตัวที่รายการใดร่วมกัน นักแสดงจะถูกเซ็นเซอร์หน้าออก (Gunthap Lertritthisate, 2016) จากเหตุการณ์ข้างต้นเกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก สามารถตั้งข้อสังเกตได้ 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง รัฐบาลจีนเกรงว่าประชากรของประเทศเกิดพฤติกรรมเลียนแบบการเลียนแบบการเป็นชายรักชายและเกิดการยอมรับค่านิยมชายรักชายมากขึ้นจึงสั่งระงับการออกอากาศและตั้งกฎต่างๆเพื่อทำให้กระแสชายรักชายเบาบางลง ประเด็นที่สอง ทางต้นสังกัดของนักแสดงไม่ต้องการให้นักแสดงมีภาพลักษณ์ว่าเป็นชายรักชายจึงสั่งห้ามนักแสดงในสังกัดใกล้ชิด

และทำกิจกรรมร่วมกับนักแสดงชายคนอื่น แต่หากวิเคราะห์แล้วในช่วงเวลาที่นักแสดงได้รับกระแสตอบรับดีและสร้างรายได้สูง หากต้องต้องยกเลิกการถ่ายทำหรือต้องตัดเทปที่มีนักแสดงจากซีรี่ย์ดังกล่าวออกก็ทำให้เสียรายได้และส่งผลกระทบต่อทางลบมากกว่า ดังนั้นประเด็นที่หนึ่งจึงมีความเป็นเหตุเป็นผลมากกว่า เหตุการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลภายใต้การปกครองด้วยระบอบคอมมิวนิสต์มีอิทธิพลต่อปัจจัยที่ส่งผลให้สังคมจีนไม่สามารถที่จะเปิดใจยอมรับชายรักชายในสังคมจีนได้ เพราะการกวาดล้างอย่างเข้มงวด แม้แต่สถานที่นัดพบของกลุ่มชายรักชายก็ไม่สามารถเปิดบริการได้อย่างเปิดเผยได้ โดยจะรับรู้กันเพียงเฉพาะกลุ่มเท่านั้น (พิภู บุชบก, 2019) ถึงแม้ยกเลิกกฎหมายห้ามกลุ่มรักร่วมเพศมานาน แต่สังคมก็ยังไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย

สรุป

ชายรักชายในสังคมจีนมีมาอย่างยาวนานและรับรู้โดยทั่วกัน จากหลักฐานที่ปรากฏในตำนานและวรรณกรรม ภาพวาด และการแสดงของอุปรากรจีน แต่สังคมจีนไม่ได้ให้การยอมรับเนื่องจากปัจจัย 4 ประการ คือ ปัจจัยแรก การรับแนวคิดและลัทธิขงจื้อ โดยบริบททางสังคมของจีนปลูกฝังให้มีทัศนคติต่อเรื่องเพศว่ามีเพียงเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น และแนวคิดขงจื้อที่เคร่งครัดในเรื่องการมีทายาทสืบทอดตระกูลหากบุตรชายไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่สืบทอดตระกูลได้ตามพันธะทางสังคม ถือว่าเป็นการออกตัญญู

ปัจจัยที่สอง การที่ชาวตะวันตกเข้ามาในจีน โดยเข้ามาตั้งถิ่นฐานและตั้งเป็นชุมชนอาศัยอยู่ร่วมกันกับชาวจีนและเผยแพร่ความคิด วิถีชีวิต ศาสนาคริสต์ และความรู้ทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ นำไปสู่การการมีปฏิสัมพันธ์กันกับชาวจีนที่อาศัยที่อยู่บริเวณชายฝั่ง มีการแลกเปลี่ยนความรู้และแนวความคิด จึงเป็นข้อสันนิษฐานว่าคนจีนอาจจะได้รับอิทธิพลแนวคิดจากตะวันตกที่ไม่ยอมรับชายรักชาย การรับแนวคิดดังกล่าวจึงอาจจะมีความเป็นไปได้เพราะไม่ได้ขัดต่อแนวคิดขงจื้อที่มีมาแต่เดิม และอาจเผยแพร่วัฒนธรรมและแนวคิดจากเมืองท่าไปสู่พื้นที่อื่นโดยกลุ่มคนที่อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่ง เขตเช่าต่างๆ บุคคลที่ติดต่อกับชาวตะวันตกและผู้ที่มีความรู้

ต่อมาในช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรมมีสองปัจจัยที่อาจเป็นหนึ่งเหตุผลที่ทำให้คนจีนบางกลุ่มไม่สามารถยังรับกลุ่มชายรักชาย คือ ปัจจัยที่หนึ่ง เกิดการกำจัดแนวคิดที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อหลักการของเหมา เจ๋อตุง รวมไปถึงข้อห้ามที่เข้มงวดของทางการเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ ด้วยเหตุนี้ชายรักชายในช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรมจีนจึงถูกปราบปรามด้วย เพราะเป็นการขัดต่อแนวคิดของเหมา เจ๋อตุง และถูกมองว่าการเป็นเพศที่ผิดไปจากเพศสภาพโดยกำเนิดเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ปัจจัยที่สอง อัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรจีนที่สูงขึ้นในสมัยเหมา เจ๋อตุง ทำให้ทางการจีนออกนโยบายกำหนดให้แต่ละครอบครัวมีบุตรได้เพียง 1 คน ทำให้อัตราการเกิดของประชากรจีนลดลง ทำให้หลายครอบครัวพยายามมีลูกชายเพราะเกรงว่าจะไม่มีทายาทสืบสกุลเพราะสามารถมี

บุตรได้เพียงคนเดียวเท่านั้น ทำให้ไม่สามารถยอมรับได้หากบุตรชายหรือสมาชิกในครอบครัวเป็นกลุ่มชายรักชาย

ปัจจัยที่สาม ความคิดเชิงลบว่าการเป็นชายรักชายต้องได้รับการบำบัด ไม่ว่าจะด้วยวิธีการหาเพศตรงข้ามมาสานสัมพันธ์และพัฒนาความสัมพันธ์กัน การบังคับให้อาเจียนหรือทำให้เกิดความรู้สึกกลัวการถูกไฟฟ้าช็อตเมื่อคิดถึงการมีคนรักเพศเดียวกัน การย้ายไปอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่เพื่อตัดการติดต่อกับเพื่อน การถ่ายโอนรสนิยมทางเพศไปยังคนที่เป็นเพศตรงข้ามด้วยการใช้ภาพและคลิปเสียงช่วย การบำบัดด้วยวิธีเหล่านี้แม้จะเป็นเรื่องผิดกฎหมายแต่ครอบครัวของกลุ่มชายรักชายก็ยังต้องการให้บุตรของตนเข้ารับการบำบัดเพื่อขจัดอาการที่พวกเขาคิดว่าเป็นโรค และมีความผิดปกติทางจิต และแม้ว่านาาประเทศจะต่อต้านวิธีการบำบัดนี้แต่รัฐบาลจีนกลับเพิกเฉยต่อการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ปัจจัยที่สี่ นโยบายของรัฐที่ปิดกั้นชายรักชาย โดยมีการตัดความหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายออกจากพจนานุกรมของจีน เพราะรัฐบาลไม่ต้องการสนับสนุนการเป็นชายรักชาย ไม่ต้องการให้มีการกล่าวถึงชายรักชายและไม่ต้องการให้กลุ่มชายรักชายมีตัวตนในสังคมจีน นอกจากนี้รัฐบาลจีนยังสั่งห้ามไม่ให้มีการฉายภาพพฤติกรรมหลากหลายทางเพศตามสื่อต่างๆของประเทศ เพราะเกรงว่าประชากรของประเทศจะเกิดพฤติกรรมเลียนแบบการเป็นชายรักชายและเกิดการยอมรับค่านิยมชายรักชายมากขึ้นในสังคมจีน ปัจจุบันในจีนการมีอยู่ของคนรักเพศเดียวกันยังไม่ได้รับการยอมรับมากนัก เพราะไม่ได้รับการยอมรับทั้งทางด้านกฎหมายและด้านจารีตประเพณีทางสังคม แม้ว่าจะมีคนจีนบางกลุ่มจะสามารถเปิดใจยอมรับกลุ่มชายรักชายได้ด้วยยุคสมัย ค่านิยมและแนวคิดที่เปลี่ยนไป แต่ก็ยังคงเป็นส่วนน้อย แต่หากบุตรหลานของตนเองเป็นชายรักชายก็ไม่สามารถที่จะยอมรับได้ โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นเก่าที่ยังไม่สามารถเปิดใจยอมรับการประพฤติดนที่หลุดจากกรอบประเพณีดั้งเดิมที่จะต้องเป็นเพศที่มีมาแต่กำเนิด หรือการที่บุตรชายของครอบครัวจะไม่มีบุตรหลานสืบตระกูล

บรรณานุกรม

- พิชามล โพธิ์ทอง. (2017). “ความคิดและความเชื่อของคนเวียดนามเกี่ยวกับเรื่องเพศที่สาม.” ปรินญา นิพนธ์ สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพศาล ลิขิตปรีชากุล. (2008). **หลักการยกยอการดำ : ว่าด้วยการใช้กฎหมายสิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ ในประเด็นวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ.
- ศิริพร ดาบเพชร. (2018). **การปฏิวัติวัฒนธรรมในจีน.** กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2013). **ประวัติศาสตร์จีนสมัยใหม่จากคริสต์ศตวรรษที่ 19 ถึงปัจจุบัน.** กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อดิศราพร ลออ่อนสุกุลและอภิญญา ศักดาศิริรัตน์. (2016). “กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ:ตลาดเฉพาะกลุ่ม (ศักยภาพสูง) ที่ผู้ประกอบการไทยไม่ควรมองข้าม.” **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น** 10, 1 (มกราคม 2016 – มีนาคม 2016): 7 – 25.
- อดุลย์ รัตนมันเกษม. (2005). **เรื่องเพศในวัฒนธรรมจีน 400 ปี.** กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- อันธิมา แสงชัย. (2015). “เพศหลากหลายในชนบทรอบคร้วจีน.” **วารสารปรัชญามหาวิทยาลัยศิลปากร,** (มกราคม-ธันวาคม): 77 - 108.

ข้อมูลจากเว็บไซต์

- กาสะลองส่องจีน. (2017). **ทางออกของกลุ่ม LGBT จีน.** เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://thai.cri.cn/247/2017/01/22/121s250161.htm>.
- จาร์วรรณ สังฆะจารย์. (2019). **ตำนานชายรักชายในประวัติศาสตร์จีนยุคโบราณ.** เข้าถึงเมื่อ 16 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก worldcivil14.blogspot.com/2019/01/blog-post_82.html.
- ชีรา ทองกระจาย. (2018). **หน่วยที่ 8 ความเท่าเทียมกันทางเพศสภาพ.** เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน. เข้าถึงได้จาก <https://www.stou.ac.th/Schoolnew/polsci/UploadedFile/82427-8.pdf>.
- นิธิพันธ์ วิประวิทย์. (2016). **วลีแรงๆ ของเมิ่งจื้อ เมื่อไร้ทายาทคือออกตัณยู.** เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <https://www.posttoday.com/life/life/426978>.
- ประชาไท. (2012). **นักสิทธิรักเพศเดียวกันไม่พอใจ หลังจีนตัดศัพท์เรียกเกย์ออกจากพจนานุกรม.** เข้าถึงเมื่อ 13 เมษายน. เข้าถึงได้จาก <https://prachatai.com/journal/2012/07/41696>.
- โพสต์ทูเดย์. (2017). **เผยจีนบังคับซื้อไฟฟ้าบำบัดเกย์.** เข้าถึงเมื่อ 13 เมษายน. เข้าถึงได้จาก <https://www.posttoday.com/world/525598>.
- เมธา หริมเทพาธิป. (2017). **ปรัชญาและจริยศาสตร์ทั่วไปของขงจื้อ (confucius).** เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/637580>.

- ศิริเพ็ชร ทฤษฎาวดี. (2018). **รักร่วมเพศในจีนผิดตรงไหน**. เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <https://www.dailynews.co.th/article/640594>.
- อดิเทพ พันธุ์ทอง. (2016). **ฮ้องเต๋ฮั่น ส่วนใหญ่เคยผ่านประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย**. เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <https://www.silpa-mag.com/>.
- BBC. (2012). **New Chinese dictionary in row over 'gay' omission**. เข้าถึงเมื่อ 16 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-china-18920096>.
- BBC. (2016). **การ “ปฏิวัติ” เรื่องเพศของจีน**. เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก http://dmctoday.blogspot.com/2016/02/blog-post_992.htm.
- BBC. (2017). **แรงกดดันจากครอบครัวบีบเกย์จีนต้องเข้า ‘บำบัดแก้เกย์’**. เข้าถึงเมื่อ 13 เมษายน. เข้าถึงได้จาก <https://www.bbc.com/thai/international-42018766>.
- Chinesedots. (2009). **จีวหรืออุปราคกรจีนคืออะไร**. เข้าถึงเมื่อ 26 มีนาคม เข้าถึงได้จาก <http://chinesedots.blogspot.com/2009/10/blog-post.html>.
- Don Cochrane. (2013). **Policy issues concerning sexual orientation in China, Canada, and the United States**. เข้าถึงเมื่อ 16 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <https://education.usask.ca/documents/profiles/cochrane/policy-panel-remarks.pdf>.
- Gunthap Lertrithisate. (2016). **เปิดใจ "เจริญ แซ่จู" พิธีกร Addictionwebseries 1st Fan Meeting**. เข้าถึงเมื่อ 16 เมษายน. เข้าถึงได้จาก http://en.people.cn/english/200011/16/eng20001116_55322.html.
- J.T. Quigley. (2014). **Gay Activist Sues the Chinese Government for Defamation**. เข้าถึงเมื่อ 16 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <https://thediplomat.com/2014/03/gay-activist-sues-the-chinese-government-for-defamation/>.
- Jack bass. (2003). **จำแนกประเภทของเกย์**. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม เข้าถึงได้จาก <https://board.postjung.com/666703>.
- lgbt Thailand. (2018). **ฮิวแมน ไรท์ วอทช์ เร่งรื้อเงินสั่งห้ามการบำบัด “เพศที่สาม”**. เข้าถึงเมื่อ 13 เมษายน. เข้าถึงได้จาก <http://lgbtthai.com/health>.
- Matt Baume. (2018). **เราพบว่าเพศทางเลือคนั้นเป็นความลับในประเทศจีนตั้งแต่โบราณจริงๆ ซึ่งมีอายุกว่า 600 ปีก่อนคริสตกาล**. เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <https://hornet.com/stories/th/ancient-chinese-homosexuality/>.
- MGR Online. (2009). **หนังรักร่วมเพศจีนคว่ำรางวัล “เขียนบทยอดเยี่ยม” งานหนังเมืองคานส์**. เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/china/detail/95200000>.
- MGR Online. (2012). **ซีหญิงจีนลืบลีกว่าล้านต้องแต่งงานกับเกย์**. เข้าถึงเมื่อ 9 เมษายน. เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/china/detail/9550000024286>.

- National Geographic. (2017). หลากหลายโฉมหน้าของเพศสภาพในปัจจุบัน. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <https://ngthai.com/cultures/2540/gender-diversity-in-current/>.
- NOW26. (2016). จีนแบนเนื้อหาเกย์ ห้ามที่วิพากษ์จากคู่รักเพศเดียวกัน. เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=qejzMKMqSOI>.
- NOW26. (2016). จีนแบนเนื้อหาเกย์ ห้ามที่วิพากษ์จากคู่รักเพศเดียวกัน. เข้าถึงเมื่อ 16 เมษายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.now26.tv/view/70990>.
- People daily. (2000). Men for Women: Fatal Question for Beijing Opera. เข้าถึงเมื่อ มีนาคม 16. เข้าถึงได้จาก http://en.people.cn/english/200011/16/eng20001116_55322.html.
- Ryan P. (2017). รายงานสุดสะเทือนใจ LGBT ชาวจีนถูกบังคับให้เข้ารับการบำบัด. เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <https://so-strawberry.com/>.
- Sarut. (2018). ลัทธิขงจื้อ ปรัชญา วาทะและคำสอนของขงจื้อ. เข้าถึงเมื่อ 9 เมษายน. เข้าถึงได้จาก <https://www.sarut-homesite.net>.
- Spokedark. (2017). ตงเสียน-ฮั่นไอตี้ พิศวาสตัดแขนเสื้อ. เข้าถึงเมื่อ 16 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <https://www.spokedark.tv/posts/love-story/>
- STRONGLY55. (2017). ชุมชนชาวจีนในออสเตรเลียตั้งกลุ่มต่อต้านแต่งงานเพศเดียวกัน. เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <https://jingionews.com/2017/06/18/>.
- Thaisamkok. (2017). ความเป็นมาของสามก๊ก. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaisamkok.com/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B9%87%E0%B8%99%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%81%E0%B9%8A%E0%B8%81/>.
- Themomentum. (2018). ที่ทางของวัฒนธรรมเกย์ ณ โลกตะวันตก ในหนึ่งรอบศตวรรษ. เข้าถึงเมื่อ 19 มีนาคม เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/gay-scene-20th-century/>.
- Topicstock.(2006). เกย์ในสามก๊ก มีจริงหรือ. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <http://topicstock /library/topicstock/2006/05/K4410026/K4410026.html>.
- Voice. (2014). นักสิทธิจีนสู้คดีต้านคลินิกรักษาเกย์. เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน เข้าถึงได้จาก <https://www.voicetv.co.th/read/112974>
- Voice. (2017). สังคมจีนยังเข้าใจว่า 'กะเทยไทย' คือผู้ชายที่ถูกบังคับ. เข้าถึงเมื่อ 9 เมษายน. เข้าถึงได้จาก <https://www.voicetv.co.th/read/>.
- Voicetv.(2014). เมโทรเช็กขวล. เข้าถึงเมื่อ 19 มีนาคม .เข้าถึงได้จาก<https://www.voicetv.co.th/read/107559>.

Zachary Zane. (2016). **A Brief History of Homosexuality and Bisexuality in Ancient China**. เข้าถึงเมื่อ 16 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <https://www.pride.com/lgbt/2016/4/14/brief-history-homosexuality-and-bisexuality-ancient-china>.

สัมภาษณ์

พิญ บุซบก. (2019). อาจารย์ประจำภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สัมภาษณ์, 7 มีนาคม.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล นางสาวจันทิ เชียงคิ้ว
 วันเดือนปีเกิด 16 เมษายน พ.ศ.2539
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 123 หมู่ 14 ตำบลทัพหลวง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000

ประวัติการศึกษา

2558 – ปัจจุบัน ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
 คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา ภาษาเวียดนาม
 2551 – 2556 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย สายศิลป์ – จีน
 โรงเรียนราชินีบูรณะ